

ADOPTIE ³

 . . .-der Neville. Goedemorgen, klas. We zijn erg blij hier weer terug te zijn om u opnieuw te begroeten in die algenoegzame Naam van de Here Jezus. Ik vertrouw erop dat u een geweldige week hebt gehad met Zijn lofprijzingen en zegeningen.

² Toen ik vanmorgen net binnenkwam, ontmoette ik een kleine jongen daar en hij gaf me een klein plaatje van de beschermengel die over twee kleine kinderen waakt. En ik wist niet dat dat de Daulton, kleine Daulton jongen was.

³ En hier een paar weken geleden, of een paar . . . Ongeveer twee weken geleden was er een vader, een Christelijke vader, die voorbede voor zijn tienerdochter vroeg die nog geen Christen was, toen hij in de gebedsrij stond. En de Heilige Geest zei er: “Ik—ik geef u uw kind.” En hier is ze vanmorgen, gered en gedoopt in de Naam van de Here Jezus, op het podium zittend, net zoals de Heilige Geest zei. En de andere kinderen zitten er allemaal bij. Ik weet dat de familie Daulton gelukkig is.

⁴ Zie de kleine dame daar voor wie ze afgelopen zondag voor de baby hebben gebeden, dachten dat het ging sterven. Ik zie dat het vanmorgen nog steeds bij ons is en we zijn daar zo blij om, zuster. Ze dachten dat het spierdystrofie had en het had het niet. Dus, we zijn erg dankbaar.

⁵ Ik zie al onze goede vrienden. Ik herinner me deze man hier die naar me toe kwam bij een speciaal interview in Chautauqua eens geloof ik dat het was. Ik had ontbijt met u en uw vrouw en kinderen, ik geloof dat het . . . of u en uw vrouw, of kinderen, ja, ook. [Een broeder zegt: “Middletown.”—Red.] Middletown, op de . . . Maar wij allen. . . Ik ben die naam vergeten, dus ik noem het gewoon Chautauqua. Ja meneer. Velen van mijn goede vrienden. . .

⁶ Broeder Charlie Cox en zuster Nellie, hierzo, die een tweede thuis voor me zijn geweest en jullie zouden mijn eigen kinderen kunnen zijn. Ik ga daarheen; het is waar ik het meeste van mijn tijd doorbreng om me te ontspannen, is daarginds. Hij is de beste eekhoornjager in Kentucky wanneer ik in Indiana ben. En dus, Indiana. . . En Charlie, ik zeg je dat ik er gewoon naar verlang en zo'n zin heb om een paar van die kleine ‘crappy’ visjes of gestreepte baarzen te vangen voordat ik daarheen ga. Ik heb er gewoon echt zin in.

⁷ Broeder Parnell. . . Par-. . . Arnett uit Lou-. . . Zuid-Carolina. En broeder. . . Wel, er zijn gewoon zoveel verschillende mensen hier uit verschillende plaatsen die vanochtend gekomen zijn om ons te bezoeken.

⁸ Weet u, we hebben hier geen officiële lidmaatschap. We hebben gewoon gemeenschap, de een met de ander, terwijl het Bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, ons reinigt van alle ongerechtigheid.

⁹ Nu, we zijn bezig met een prachtige studie, gewoon heerlijk. En we . . . in elk geval weet ik dat ik me erin verheug en ik weet dat u zich er ook in verheugt. Ik begin soms in de loop van de dag om erover te spreken of erover te lezen, ik krijg ongeveer twee verzen en ik begin door de Schriften heen te gaan en voor je het weet ben ik al van Genesis tot Openbaring gegaan en nog steeds bezig.

¹⁰ En, weet u, ik zou graag een keer willen hebben waar we—waar we het boek Hebreëen konden behandelen, en gewoon zeg maar . . . Wel, wanneer het eekhoornseizoen begint, zeg maar septem- . . . rond okt- . . . augustus, weet u, en dan erover doorgaan tot het tijd is om overzee te gaan, gewoon elke avond over het boek Hebreëen, of het boek Exodus. Hoe God, Exodus, Zijn volk uit Egypte bracht, een exodus! Prachtig beeld van hoe wij ons nu gereedmaken voor ónze exodus. Het is, o, het is zo iets prachtigs. De hele Schrift past gewoon in elkaar en is één groot Verhaal.

¹¹ Nu, vanmorgen zijn we—zijn we nog steeds in het boek . . . We zouden de eerste drie hoofdstukken van—van het boek Efeziërs nemen. Paulus z'n brief aan de Efeziërs, in Efeze, proberend de gemeente wat haar positie betreft te plaatsen. En even voordat we het benaderen, kunnen we even een ogenblik voor gebed overhebben, even voordat we beginnen.

¹² O Here, onze God, we komen nu in Uw tegenwoordigheid, zo onwaardig als we zijn, toch weten we dat daar een Bloedoffer wachtend is, dat ons reinigt van alle onreinheid en dat ons voor de Vader stelt: onberispelijk en foutloos. Niets dat we ooit zouden kunnen doen om dit te verdienen. Maar omdat Jezus dit voor ons heeft gedaan, buigen wij nederig voor Zijn tegenwoordigheid en Zijn Naam, met de vraag of U vanmorgen de Heilige Geest in ons midden wilt zenden. En daar ik geen theoloog ben of niet weet hoe ik de Schrift in orde moet brengen, maar gewoon enthousiast en dankbaar voor het voelen van de Heilige Geest als Die door mijn wezen beweegt, moge het ons allen samen zegenen als we Uw geschreven Woord lezen, zodat het voor ons eeuwig leven mag worden. Sta het toe, Vader. Wij vragen het in Jezus' Naam, en om Jezus' wil. Amen.

¹³ Nu, ik zou hier eerst misschien mogen zeggen dat elke keer dat ik misschien iets zou mogen zeggen waarover u het niet eens zou zijn, wat niet helemaal lekker zit, misschien geheel fout volgens uw leer, of iets waar u het niet mee eens kon zijn: ik vertrouw op de Heilige Geest dat Hij het zo gekruid en zo zoet zal maken totdat het geen . . . het helemaal geen aanstoot zal geven.

Ziet u? Dat het—dat het door liefde en gemeenschap zal zijn, dat het zo wordt. . . Zo wordt het bedoeld.

¹⁴ En dit alles begon met een prediking afgelopen zondag geloof ik dat het was, afgelopen zondagmorgen, met *De verworpen Koning*. Heeft iemand de band al? Ik denk dat ze die hebben en u kunt ze hebben als u die wenst: *De verworpen Koning*.

¹⁵ Nu, nog maar een paar dagen en dan beginnen we in. . . daarginds in Middletown, Ohio. We willen dat allen die hun—hun vakantie voor die tijd hebben staan, ons daar zeker te ontmoeten, want we verwachten een geweldige tijd van gemeenschap, in Middletown, Ohio. Doctor Sullivan is de voorzitter, geloof ik, van het comité. En er zullen vijf avonden van zijn. Ik zal prediken als de—hun gastprediker op de Internationale Conventie van de Interdenominatieve Gemeente. En dan—dán, daarna zal het onze eigen samenkomst zijn, van dan af aan. We hebben het geregeld tot de twaalfde, maar met dien verstande dat we misschien zelfs nog een week daarna doorgaan— het hangt er gewoon van af hoe de Heilige Geest leidt. We willen allemaal geleid worden door de Geest; gewoon wat de Geest zegt te doen en het dan snel doen.

¹⁶ En laten we niet vergeten terwijl we de Geest gehoorzamen, één grote les die we willen leren is nooit overhaast te zijn. Ziet u, neem uw tijd, heb geloof. Als we God iets hebben gevraagd, bedenk dan dat God gebed beantwoordt. Hij doet het op Zijn tijd, op de manier die het beste is, laat het precies goed voor ons uitwerken. En als dat niet zo is, wat doen we hier dan vanmorgen? Waar—waarom volgen we dan het Christendom? God. . . Als dit niet het Woord van God is, dan, is het niet waar, dan behoren we tot de ellendigste mensen die er zijn.

¹⁷ Ik ben zo blij om me te verenigen met de harten van velen hier die weten dat dit het onfeilbare Woord van God is. Dan is het elk Woord de waarheid, elk Woord ervan, elk zinsdeel ervan. En met de genade Gods heb ik het voorrecht gehad om het land te aanschouwen waar we op een dag naartoe zullen reizen.

¹⁸ Gisteren (Mensen weten niet wat voor depressieve tijden gepaard gaan met dit soort bediening.), ik werd heel depressief en ik zei tegen de vrouw: “Ik wou dat ik gewoon heen kon gaan.”

Zij zei: “Waarom zeg je dat, Bill?”

Ik zei: “O, hier heb ik moeilijkheden en zo.”

¹⁹ En toen leek het alsof de Heilige Geest zei: “Probeer je ze te omzeilen? Probeer—probeer je ze te ontwijken?” Ziet u?

²⁰ “Nee,” ik zei, “laat me gewoon recht tegenover dit alles staan en het onder ogen zien.” Ziet u, gewoon. . . Ziet u?

²¹ Het is zoveel beter. Eerlijk, werkelijk, ik zeg dit als ooggetuige, dat net nadat dit leven voorbij is, we een land binnengaan dat alles te boven gaat dat wie ook maar zou kunnen

bedenken. En als er vreemden hier zijn, vertrouw ik erop dat u niet. . . Ik bid tot God dat u mij niet als een fanatiekeling beschouwt. Ik—ik wil, als er iets is, om eerlijk te zijn en de waarheid vertellen. En wat zou het mij baten om iets te vertellen dat verkeerd was terwijl er zo—er zoveel dat hier is dat de waarheid is? We, waarom zouden we er iets verkeerd over moeten vertellen? Ziet u? Het is—het is gewoon de waarheid.

²² En geen wonder. . . Ik geloof dat Paulus werd opgenomen in de derde hemel, en hij zag dingen waarvan het niet gepast was voor hem om erover te spreken. En op een dag zei hij: “Het oog heeft niet gezien, het oor heeft niet gehoord of is het in het hart des mensen opgekomen, wat God weggelegd heeft voor hen die Hem liefhebben.”

²³ O, we leven gewoon. . . We leven in een vuilnisbelt hier beneden, dat is alles—gewoon een afvalberg vol—vol smeulende rook van vuiligheid. Van. . . Zelfs als we er zelf niet mee verontreinigd zijn, leven we erin, waar de rook afkomstig is van smeulende sintels van de zonde. Een van de meest misselijk makende dingen die ik kan bedenken, is een oude stadsvuilnisbelt die in de brand staat. Bent u ooit bij een in de buurt geweest? Die afschuwelijke, vervuilde geur van rook die door allerlei vuiligheid omhoogkomt. En—en u vangt er een luchtje van en het maakt u gewoon van streek.

²⁴ Ik herinner me dat ik naar New Albany moest gaan, daar aan de. . . onder Eighteenth Street daar waar de oude vuilnisbelt vroeger was en ik moest daar betalingen innen en meters aflezen. En ik zag gewoon tegen de dag op wanneer route achttien aan de beurt was, wanneer ik die daar moest nemen, want het was, om die afschuwelijke geur te ruiken. En nog. . . daar lagen de lichamen van ratten en honden en van alles, weet u, die aan het smeulen waren en die nare rook die er doorheen omhoogkwam.

²⁵ Nu, en nog, dat is waar dit leven mee te vergelijken is, op zijn best. Slechts smeulend—het ruikt gewoon van alle kanten naar zonde als het ware, geestelijk gesproken. Maar o, waar de wind vrij waait en alles lieflijk is en vrede en vreugde en eeuwig leven, net over de rivier. Maar we zijn in een strijd, dus laten we ons niet maar gaan neerliggen en zeggen: “Laten we opschieten en daarheen gaan,” laten we iedereen meenemen die we kunnen meenemen. Ja.

²⁶ En nu, het doel van deze lessen is om degenen die reeds naar het land zijn overgestoken te verankeren. De reden hiervan om dit boek Efeziërs te bestuderen is om de gemeente in haar positie te plaatsen waar ze absoluut in Christus staat. Het is een beeld van het Oude Testament en het boek Jozua, waar Jozua het land toewees. Afgelopen zondag hadden we het, waar Jozua het land aan elke man toewees. En hij deed het door inspiratie.

27 Hoe Mozes . . . het volk uit Egypte bracht— de knoflook, prei—eruit en hen een plaats gaf naar waar God vierhonderd jaar later had beloofd . . . of vierhonderd jaar daarvoor, dat Hij hen naar een plaats zou brengen, een goed land, vloeiende van melk en honing. En Mozes leidde de kinderen van Israël net tot aan het land toe maar nam ze er niet over.

28 En Jezus—tot de geestelijke, tot degenen die . . . we een Heilige Geest beloofd zijn vanaf het begin— Jezus leidde ons tot aan de belofte. Maar een Heilige Geest kwam zoals Jozua om erover te nemen en te leiden en aan te voeren en het land in bezit te nemen of de gemeente in bezit nemen. We komen er achter dat dan eigenlijk in onze . . .

29 Nu, hier is misschien waar mensen misschien zouden denken dat ik onbeleefd ben en probeer broeders niet in acht te nemen. Dat doe ik niet! God zij mijn rechter, dat doe ik niet. Ziet u? Ik probeer alleen maar op iets te wijzen dat de waarheid is. Ziet u? We hebben menselijke leiders gekozen in plaats van geleid te worden, het leiden van de Heilige Geest. Wij hebben mensen gewild om ons ons deel toe te kennen en ons te leiden—denominaties, zoals Methodisten, Baptisten, Presbyterianen, Lutheranen, Church of Christ, Pinksteren, en verschillende denominaties, om een organisatie als voorbeeld te stellen, en wij volgen dát. Maar wij zijn . . .

30 Nergens in de Bijbel staat waar wij zoiets moeten doen. Er is niet één tekst in de Schrift in heel Gods Bijbel waar Hij ooit de gemeente organiseerde, of waar Hij ooit over een organisatie sprak—niet één plaats in de Bijbel. Maar altijd eraan tegengesteld. Hij wil niet dat wij gevormd worden zoals de dingen van de wereld. Hij wil dat we eigenaardig zijn, apart gezet.

31 Ik bedoel nu niet om “stom” te zijn zoals we dat noemen. Ik bedoel om een eruit geroepen volk te zijn—o, een gezegend, heilig volk, die levens leiden die onberispelijk zijn, handelend en ons gedragend precies zoals Hij dat zou, in ons werkend, want wij zijn het werk Zijner handen, geschapen in Christus Jezus tot goede werken.

32 Nu, woensdagavond—velen van u waren niet hier woensdagavond— maar we waren gekomen bij het . . . ik geloof dat het het 3e vers is of het . . . Nee, het is het 5e vers.

. . . tot de adoptie, of het plaatsnemen van de mensen . . .

33 Hoe dat God, zijn mensen proberend te plaatsnemen, en wanneer God er één plaatst, dan, o, wil heel de gemeente zoals die ene zijn— dezelfde soort dingen hebben, dezelfde dingen doen. Wij zijn anders uitgesneden, wij zijn anders gemaakt, wij zijn anders van aard en wij worden positioneel anders geplaatst— ieder voor een ander werk; misschien de ene voor een klein soort werk, de ander voor een groot werk. Ik geloof dat het David was, of een

van de profeten, ik ben het nu vergeten, die zei: “Ik zou liever een deurmat zijn in het huis van de Here, dan te . . . in de tenten te wonen met de go- . . . de goddelozen.”

³⁴ Nu gaan we even een ogenblik stoppen bij de adoptie, het 5e vers, terwijl we proberen zo ver mogelijk naar beneden te komen. Maar onthoud nu het thema, het gaat allemaal over het plaatsnemen. Hoevelen begrijpen dat? Laat ons u het horen zeggen in één woord: “Het plaatsnemen van het lichaam van Jezus Christus positioneel in Christus waar de Heilige Geest ons leidt.” Daar hebt u het, nu hebben we het, ziet u. Ons positioneel plaatsnemen, het boek Efeziërs moet dat bewerkstelligen.

³⁵ En let op deze meesterleraar, Paulus. Het eerste wat hij doet is het hele idee van wegvallen omverwerpen. Het hele idee omverwerpen van “vandaag ben ik een Christen en morgen ben ik er niet meer en de volgende dag heeft God me veroordeeld en de dag daarop ben ik weer terug.” Dat is onzin! Nu, dit is. . . Dit boek is niet gericht op evangeliserend onderwijs, evangeliserende predikingen. We hebben geen. . . ik roer dit op de velden niet aan. Ik breng dit tot de gemeente, want Paulus richtte het tot de heiligen, diegenen die geroepen en behouden zijn en vervuld zijn en apart gezet zijn en in de Heilige Geest zijn alreeds in het land van Kanaän. Hij probeert hen te vertellen, als eerste: zet het uit uw hoofd dat u verloren zult gaan en u *dít* gaat doen en u *hier* bang van bent. Wees nergens bang voor, want hij probeert u te vertellen waar u bent, wie u bent, hoe u staat.

³⁶ Nu, u doet dingen misschien verkeerd en elke keer dat u iets verkeerd doet, zult u ervoor betaald worden gezet. Ja meneer, u zult oogsten wat u zaait! Maar dat heeft niet één ding te maken met uw redding. Wanneer u geboren bent uit de Geest van God, hebt u eeuwig leven en kunt niet zomin sterven als God kan sterven. U bent een deel van God, u bent een zoon van God.

³⁷ Ik werd geboren als een Branham. U kunt me misschien een andere naam geven. Een andere naam zal me niet minder maken, ik ben nog steeds een Branham. Ik ben geboren als Branham, zal altijd Branham blijven. Ik. . . Ik zou op een dag zo verminkt kunnen zijn, opgetrokken door artritis, een ongeluk krijgen en helemaal verscheurd tot ik eruitzie als een dier, maar ik zal nog steeds Branham zijn! Waarom? Er zit Branhambloed aan de binnenkant.

³⁸ Dat is wat u bent. En zolang God u gemaakt heeft. . . Nu, bedenk, ik spreek niet tegen degenen die buiten Christus zijn. Ik spreek tot degenen die in Christus zijn. Hoe komt u in Christus? “Door één Geest!” Hoofdletter G-e-e-s- . . . wat betekent: “Door één Heilige Geest zijn wij allen gedoopt in één lichaam.” Hoe worden wij. . . Hoe komen wij erin? Door waterdoop? Hoe ik het oneens ben met u Baptisten en u Church of Christ. Niet door waterdoop, zeker niet! I Korintiërs 12 zei: “Door één Geest,

Heilige Geest, worden wij in dat lichaam gebracht.” En zijn net zo veilig als dat lichaam veilig is. God is . . . heeft het beloofd.

³⁹ Hoe kon God Hem weer oordelen—toen Hij naar Golgotha ging? Toen Hij omhoog naar Golgotha ging, werd Hij geslagen, verbrijzeld—Hij kon niet genezen, Hij kon zelfs nauwelijks een woord spreken. Waarom? Hij had de zonden van de wereld op Zich. Niet omdat Hij een zondaar was, maar “Hij werd zonde gemaakt” voor mij en voor u. Al de zonden van de wereld vanaf Adam tot Zijn komst, rustten op Zijn schouder. En God strafte zijn Zoon niet. Hij strafte de zonde. Ziet u hoe verschrikkelijk het was? Hij was een verzoening aan het maken. Hij maakte een weg ter ontsnapping voor al degenen waarvan God door zijn voorkennis wist dat ze zouden komen. We zullen er over een paar ogenblikken op ingaan.

⁴⁰ Nu: dan, wanneer u . . . “Door één Geest zijn wij gedoopt in dat lichaam, één lichaam, dat Christus is,” en wij zijn veilig voor immer.

⁴¹ Nu, daar is waar het zo vreemd lijkt aan te komen, vooral de—de—de Arminiaanse gelovigen, dat zij . . . ze iets zelf moeten doen om het zelf te verdienen of iets verdienstelijks. Hoe kan het door twee dingen tegelijkertijd zijn? Het is óf door genade óf door werken, één van beide. Het kan niet door hetzelfde zijn, het is . . . door twee verschillende dingen; het moet door het ene zijn. Het is . . .

⁴² Ik, o, ik kan gewoon niets anders zien dan de genade van God. Dat is mijn opmaak. Ik heb altijd ook in genade geloofd. Ik ben gewoon één en al genade, dat is alles. Het is niet, ik—ik . . . zelfs in mijn leven, toen ik een jongen was, kon ik niets anders zien dan alleen genade, genade. Ze zeggen: “Ik—ik zal . . . Krab mijn rug en ik zal de jouwe krabben.” Wel, dat is een vreselijk uitdrukking. Maar het maakt mij niet uit of u de mijne krabt of niet, als de uwe gekrabd moet worden, zal ik u toch krabben. Ziet u: genade. Ja meneer. Ziet u, genade werkt door liefde. Als u het nodig hebt! Ongeacht of u nooit iets voor mij hebt gedaan, ik—ik niets met u te maken heb, als u het nodig hebt, zal ik het hoe dan ook doen. Genade! Omdat u het nodig hebt!

⁴³ Ik had redding nodig. Er was niets dat mij kon redden. Er was niets dat ik voor mezelf kon doen, ik kon mezelf net zo min redden als wat ook. Maar ik had redding nodig want ik geloofde in een God. En God zond zijn Zoon, gemaakt naar de gelijkenis van zondig vlees om in mijn plaats te lijden en ik werd gered door genade alleen werd ik gered. Niet één ding kon ik doen of kon u doen om uzelf te redden. En degenen die Hij van tevoren kende, vóór de grondlegging van de wereld . . .

⁴⁴ We zijn erop ingegaan, afgelopen woensdag. We hebben God uitgebeeld in Zijn Elah, Elohim, en toonden dat Hij Zelfbestaand was. Maar in Hem was Vaderschap, in Hem waren

verschillende verdiensten, zoals een Redder, zoals een Genezer. Dat was allemaal in God en God was in Zichzelf bestaand. Maar omdat Hij een Redder was, Hij de Vader was. . . Hij had geen engel; Hij had niets. Er was niets anders dan Hijzelf. Hij was Zelf-bestaand. Er bestond niets anders dan God.

⁴⁵ Maar omdat Hij God was, moet er dus iets zijn om Hem te aanbidden, omdat Hij van aanbidding hield. En Zijn eigen Wezen schiep schepselen om Hem te aanbidden. Nu, nog heel even, laten we er weer op terugkomen, heel even nu; we zullen niet de hele zaak doornemen, maar u zult het op de banden krijgen. Maar toen, omdat Hij God was, maakte Hij engelen en engelen aanbaden Hem. Engelen aanbidden Hem nog steeds. Wel, de engelen die in de tegenwoordigheid van God staan, hebben zes paar vleugels—zes vleugels. Ze hebben twee over hun gezicht, twee over hun voeten en vliegen met twee in Zijn tegenwoordigheid en roepen dag en nacht: “Heilig, heilig, heilig, Here God Almachtig.” Dat is wat de Schrift zegt. Zij aanbaden Hem; nu, dat geschapen iets om Hem te aanbidden.

⁴⁶ Dan, binnenin Hem was een attribuut van Redder. Hoe kon een van die schepsels, terwijl er geen zonde was of geen gedachten aan zonde, hoe kon een ervan verloren gaan? Het kon niet. Dus moest er iets gemaakt worden dat verloren kon gaan, zodat Hij een Redder kon zijn. Binnenin Hem was een Genezer. Gelooft u dat Hij een Redder is? Gelooft u dat Hij een Genezer is? Maar wat als er niets was om te redden of te genezen? Ziet u, er moest iets op die manier gemaakt zijn.

⁴⁷ Dus—nu, Hij heeft het nooit zo gemaakt, maar Hij heeft de mens op vrije morele keuze gezet: “Als u *dit* neemt, leeft u; als u *dat* neemt, sterft u.” En ieder mens die in de wereld komt wordt er nog steeds met datzelfde gezet. God, door Zijn voorkennis, wist wie wel en wie niet zou. Als God, doordat Hij . . .

⁴⁸ De vraag werd gisteren door een theoloog gesteld, aan mij, die de samenkomsten heeft bijgewoond, of naar de banden heeft geluisterd; zei: “Eén vraag!” Hij zei: “Is God dan alomtegenwoordig? Dan,” zei hij, “kan Hij overal zijn?”

⁴⁹ Ik zei: “Hij is niet alomtegenwoordig in de zin van het woord alomtegenwoordig. Hij kan geen Wezen zijn en dan alomtegenwoordig zijn. Als Hij alomtegenwoordig is, waarom zou u dan om de Heilige Geest bidden? Als Hij alomtegenwoordig is, vult Hij elke kier, hoek, spleet; elke cel, vezel; alles wat er verder is.” Ik zei: “Waarom zocht Hij Mozes, als Hij alomtegenwoordig is, in de herberg? Waarom liep Hij op en neer in de tuin van Eden, ‘Adam, Adam, waar zijt gij?’ roepend als Hij alomtegenwoordig is?”

⁵⁰ Hij is alomtegenwoordig omdat Hij alwetend is. Hij weet alles, omdat Hij oneindig is; door oneindig te zijn, maakt dat Hem alomtegenwoordig. Door alomtegenwoordig te zijn, dan,

door oneindig te zijn, dan zit Hij in de hemelen. Hij verblijft op een plaats omdat Hij een Wezen is.

⁵¹ Maar doordat Hij oneindig is, dan kent Hij alle dingen. Weet elke keer dat een mug met z'n oog knippert. Kent elke hommel, waar hij in de raat gaat om zijn honing te halen. Hij kent elke mus die in de boom zit. Hij kent elke gedachte die in uw hoofd is, omdat Hij oneindig is, en alwetend. Dat wil zeggen dat Hij . . . niet alleen is Hij oneindig, Hij is alwetend: Hij weet alles. Maar Hij is een Wezen—God is een Wezen; en begon uit dit Wezen deze voort te brengen.

⁵² En zonde . . . ik zei de vorige avond: zonde is geen schepping. Er is niets geschapen dan alleen volmaaktheid. God heeft alle dingen goed geschapen. Zonde is geen schepping. Zei: “Wel, dat is de schepping van de zonde zelf.” Dat hebt u wel gehoord. Maar dat is fout. Zonde . . . Er is maar één Schepper, dat is God. God kon zonde niet scheppen, want Hij is heilig en er is niets in Hem om het te maken. Zonde is verdraaiing; niet schepping, maar het is verdraaiing. Overspel is de rechtvaardige handeling die verdraaid is. Een leugen is de waarheid die verkeerd wordt verteld. Elke zonde, elke zonde is gerechtigheid die verdraaid is.

⁵³ Zodoende, nu: God zit. Hij heeft Zich al gemanifesteerd; Hij is God. Hij heeft zich al gemanifesteerd als een Redder; de mens was verloren en Hij redde hen. Hij heeft zich al gemanifesteerd als een Genezer. Het maakt niet uit wat mensen zeggen dat Hij is; en Hij is het, hoe dan ook, precies Dezelfde. Hij is een Genezer, Hij is een Redder, Hij is God—Hij is eeuwig. En Hij heeft een doel. En Zijn doel was in het begin om schepselen te maken, die van Hem zouden houden en Hem zouden aanbidden.

⁵⁴ En Hij maakte schepselen en schepselen vielen. En dan heeft God door Zijn oneindigheid door de stroom van de tijd heen gekeken en zag ieder mens die gered zou worden. Ieder mens—Hij kende het door voor- . . . door voorkennis. Daarom, als Hij door voorkennis wist wie gered zou worden en wie niet gered zou worden, kon Hij voorbestemmen. Dus het woord is per slot van rekening toch niet zo'n slecht woord, wel? Hij kon voorbestemmen omdat Hij wist wie het wel zou worden en wie niet. Daarom, om diegenen binnen te brengen die er zouden zijn, moest Hij een—een verzoening maken voor hun zonden. O, als we kunnen, willen we daarop komen, even een paar verzen eronder. Hij bestemde ons voor tot eeuwig leven, wetende dat degenen die alles opzij zouden zetten, en ongeacht hoe onbeduidend het eruit zou zien tegenover de kinderen van de wereld, het zou voor hen niets betekenen, omdat zij kinderen van God waren. En Hij riep hen.

⁵⁵ En Hij zond Jezus, zodat Zijn Bloed een verzoening zou zijn, een Bloedverzoening, om een verzoening te doen, of een—een aanvaarding, of een reiniging. Een reinigingsproces om

voortdurend. . . niet slechts één keer bij één opwekking, maar “immer levend, pleitend,” zodat de Christen dag en nacht rein wordt gehouden. Er is het Bloed van Jezus Christus dat een—een aanvaarding aan het kruis daar maakt bij. . . in de tegenwoordigheid van God dat ons voortdurend, dag en nacht, reinigt van alle zonde. En we zijn veilig geborgen. Geborgen, hoe? Door de Heilige Geest, in het lichaam van de Here Jezus, en veilig. “Hij die Mijn Woorden hoort en in Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en zal nooit in het oordeel komen, maar is uit de dood overgegaan in het leven.” Geen oordeel meer! De Christen gaat nooit naar het oordeel. Christus ging voor hem. Mijn advocaat stond er in mijn plaats. Hij bepleitte mijn zaak, dat ik onwetend was. Hij vertelde de Vader dat ik niet waardig was, dat ik onwetend was. Maar Hij hield van me en Hij nam mijn plaats in en bepleitte mijn zaak en vandaag ben ik vrij! Ja meneer. En Hij vergoot Zijn Bloed om daar te offeren voor onze zonden.

⁵⁶ Weet u afgelopen woensdagavond nog: geen Christen. . . Christen zondigt, maar een zondaar kan niet zondigen. Een zondaar zondigt niet omdat hij een zondaar is. Hij is gewoon een zondaar om mee te beginnen en dat is alles. Hier, neem de—de achterkant van dit boek: het is zwart; hoeveel daarvan is zwart? Het is allemaal zwart. Er zit gewoon geen wit in, het is zwart. U zegt: “Zoveel hier.” Nee, dat is niet zo, de hele zaak is zwart. Het is gewoon allemaal zwart. Zo is het met een zondaar. Hij is gewoon veroordeeld om mee te beginnen. Wel, u zegt: “Wat dan als hij overspel pleegt? Wat als hij een vrouw verkracht? Wat als hij—wat als hij gokt? Wat als hij iemand neerschiet?” Dat zijn onze zaken niet. Dat zijn onze zaken niet; wij hebben hier wetten om daarvoor te zorgen. Wij zijn geen hervormers; wij zijn predikers van het Evangelie. Wij veroordelen hem niet voor wat hij heeft gedaan; wij veroordelen hem niet voor het plegen van overspel. Wij veroordelen hem omdat hij een zondaar is! Als hij een Christen is, zou hij dat niet doen. Dat is waar. Als hij veranderd is, zal hij dat niet doen. Maar omdat hij een zondaar is, dat is wat maakt dat hij dat doet.

⁵⁷ Daar worden de—de steunpilaren van onder de wettische mensen vandaan geslagen. Ja meneer. Broeder, laat me het u vertellen: “Het is niet door werken maar door genade dat we gered worden en dat door geloof.” Ja meneer. Nu, ik zal wettische broeders niet veroordelen; zij zijn mijn broeders. En ze zullen daar evengoed zijn als elk van de anderen daar zullen zijn, want God heeft Zijn Gemeente voorbestemd om daar te zijn. Maar de zaak nou, u—u houdt de mensen zo overstuur; ze weten niet wat. “Vandaag, wel, misschien als ik—ik. . .” Laat ze het gewoon weten; zolang ze de honger van de wereld hebben, zijn ze er niet om mee te beginnen.

⁵⁸ Ik leef niet trouw aan mijn vrouw omdat ik denk dat ze van

me zou scheiden. Ik leef trouw aan mijn vrouw omdat ik van haar hou. Het is een wettelijke positie die we hebben genomen, dat we van elkaar houden. Eerst, voordat het er kon zijn, moest het een liefde zijn. Ik hou van haar. Hoewel ik geloof dat als ik iets verkeerd deed, ze mij zou vergeven, nog zou ik het toch niet doen. Ik hou van haar.

⁵⁹ Zo is het met Christus. Als ik—als ik leef. . . Ik ben vijftig; als ik leef om negentig of honderd te worden, nog een vijftig jaar heb om te prediken, en ik nooit eens predik, bij de rivier neer ga zitten: ik ben toch gered. God redde mij door Zijn genade, niet verdiend door iets dat ik ooit zou kunnen doen, gedaan heb of wat dan ook. Ik predik omdat ik van Hem hou en ik houd van Zijn volk en ik, dat is de reden dat ik weet dat ik ben overgegaan van dood naar leven, omdat ik van hen hou, en ik ga achter hen aan. Ongeacht wat voor toestand ze zich in bevinden, ik ga hoe dan ook achter ze aan. Ga ze hoe dan ook halen, trek ze hoe dan ook. Als predikers er niet mee eens zijn en anderen er niet mee eens zijn en denominaties er niet mee eens zijn, dat houdt mij niet tegen. Er is iets! Het hield Hem niet tegen! Hij kwam helemaal te midden van ongeloof en het hield Hem niet tegen; Hij ging hoe dan ook gewoon door. Dat is wat wij doen; ga en haal ze, vang ze hoe dan ook. Maakt niet uit—strek u uit, grijp, hou vast met met alle macht. U weet niet wie ze zijn. Red ze. Dat komt door liefde. Niet “omdat ik het moet,” maar omdat ik liefheb, omdat u liefhebt.

⁶⁰ Zegt: “Ik zou het goed moeten maken met die vrouw, maar ik zeg het u nu, ik geloof omdat ik naar de kerk ga dat ik het goed behoor te maken.” Nee, u bent degene die eerst zelf in orde moet komen. Ziet u? Ziet u? Als u niet de liefde van God in uw hart hebt, ergens iets dat u laat weten dat u verkeerd bent, maakt u dan—maakt u het dan goed met God. Dán maakt u het goed met uw naaste.

⁶¹ Jezus onderwees hetzelfde. Hij zei: “Als u bij een altaar komt en is er een. . . herinnert u zich dat u iets tegen een naaste hebt, of de broeder, ga het dan eerst met hem in orde maken.”

⁶² Nu; nu, in de tijdperken die komen moeten. We hadden het woensdagavond: “de manifestaties.” We komen er vanmorgen weer op, in “de manifestaties van de zonen van God.” Met andere woorden: God is aan het wachten. En dan in de eindtijd, wanneer we allemaal voor Hem staan. Engelen waren niet verloren. Zij zullen niet weten hoe te genieten van de zegeningen zoals wij; zij waren nooit verloren. Maar ik weet waar ik vandaan kwam; ik ken de rots waaruit ik werd gehouden: een zondaar. U weet waar ú uit gehouden werd. Nu, wanneer we gevonden worden, dán kunnen we voor God staan. O, wat een dag zal dat zijn!

⁶³ Dan adoptie, geplaatst worden. Nu, God is doet dit, aan het werk. En nu, als ik dit tot u kan krijgen, dan zullen we meteen

bij het 5e vers beginnen; ik wil het lezen.

Ons voorbestemd hebbende tot aanneming van kinderen door Jezus Christus, tot Zichzelf, naar Zijn eigen welbehagen van Zijn wil;

⁶⁴ Het is Gods welbehagen om Zijn wil te doen, te adopteren, te plaatsen. Nu, wat is Hij aan het doen? Zijn gemeente aan het plaatsen. Ten eerste riep Hij Zijn gemeente—Methodisten, Presbyterianen, Lutheranen, Baptisten—riep ze. Wat deed Hij toen? Hij zond de Heilige Geest uit, en gaf hen de doop van de Heilige Geest.

⁶⁵ Ik wil dat u Pinkstermensen dit uit uw hart krijgt. Pinksteren is niet een denominatie; Pinksteren is een ervaring. Het is de Heilige Geest. Het is geen organisatie. U zou de Heilige Geest niet kunnen organiseren. Hij zou het niet toestaan. Nu, u hebt een organisatie die u zo noemt, maar de Heilige Geest trekt zich regelrecht weg en laat u zitten waar u zich bevindt en blijft gewoon doorgaan. Ziet u? Pinksteren is niet een organisatie; Pinksteren is een ervaring.

⁶⁶ En toen gaf God Zijn kinderen: nieuwe geboorte, door de doop van de Heilige Geest. Ze kwamen er vlakbij toen ze zichzelf reinigden door Nazarener, Pelgrim Heiligheid. Kwamen vervolgens in de ervaring van Pinksteren, of de doop van de Heilige Geest, het herstel van de gaven. Zij gingen uit in tongen sprekend en tongen uitleggend en kregen gaven van genezingen en wonderen, en tekenen en wonderen begonnen hen te vergezellen. Nú zijn ze kinderen; ze zijn Gods kinderen. Ze zijn positioneel in Christus. Ze werden kinderen door geboorte. En de nieuwe geboorte en de bekering zelf is de Heilige Geest.

⁶⁷ U bent niet eens bekeerd voordat u de Heilige Geest krijgt. Dat is wat de Schrift zei. Jezus zei tegen Petrus, vraag het aan wie ook, lees uw Schrift, hij werd gerechtvaardigd door te geloven in de Here Jezus, werd een volgeling, een apostel. Jezus gaf hem de sleutels tot het Koninkrijk. En, Johannes 17:17, Hij heiligde hen, gaf hen kracht, zond hen uit, duivels uit te werpen en dergelijke—heiligde hen. “Heilig hen, Vader, door Uw waarheid. Uw Woord is de waarheid. Ik heilig Mijzelf, vanwege hen.”

⁶⁸ Dat is een van de liefste woorden die ik ooit heb gehoord: “Vader, Ik heilig Mijzelf omwille van hen.” Weet u dat Hij er recht op had om een thuis te hebben? Hij was een mens. Weet u dat Hij het recht had om een vrouw te hebben? Hij was een Man. Hij had recht op al deze dingen; maar Hij zei: “Vader, Ik heilig Mijzelf, omwille van hen. Ik heilig Mijzelf.”

⁶⁹ Ik sprak gisteren met een kleine prediker—ik ga over een paar avonden voor hem prediken, hier bij de snelweg. En ik vroeg hem over een bepaalde zaak; hij zei: “Ja, broeder Branham, maar de meeste van mijn mensen geloven daar niet in.”

Ik zei: “Zijn de meesten van hen legalisten?”

70 “Ja.” De broeder gelooft dat niet. “‘Maar,’ Hij zei, ‘omwille van hén!’” O, ik wilde zijn nek omhelzen. “‘Omwille van hen,’” ziet u: “‘Ik heilig Mezelf omwille van hen.’”

71 O, Jezus was twaalf mannen aan het trainen, dat door die twaalf mannen zou het evangelie naar de wereld gebracht worden. En Hij zei: “Omwille van hén heilig Ik Mijzelf.” Maak uzelf zo omwille van uw buurman, omwille van iemand anders. “Gebruik uw vrijheid niet als een dekmantel,” zei Paulus, “maar heilig uzelf!” Gedraag u in de buurt, zoals een echte Christen dat behoort. Laat uw communicatie dat zijn, als u uw vijand ontmoet, heilig uzelf, omwille van hem, niet wetende wat u zou mogen doen.

72 Nu, het plaatsen van de zoon. Als eerste, nadat de zoon binnen was—hij werd een zoon— maar dan komen we erachter dat het zijn gedrag was wat hem tot adoptie bracht: of hij zich al dan niet goed gedroeg.

73 En het is de—de Pinkster . . . Nu, laat me u even tonen dat Pinksteren géén denominatie is. Hoeveel Baptisten zijn hier, die Baptist waren, die de Heilige Geest ontvingen, laat ons uw handen zien. Ziet u? Hoeveel Methodisten die hier zijn die de Heilige Geest ontvingen, steek uw hand op. Hoeveel Nazareners hier ontvingen de Heilige Geest? Steek uw handen omhoog. Presbyterianen, die de Heilige Geest ontvingen. Ziet u? Lutheranen. Andere denominaties, die helemaal niet bij Pinksteren hoorden, gewoon tot een of andere denominatie hoorden, ontvingen de Heilige Geest, laat ons uw hand eens zien. Ziet u? Dus Pinksteren is dan geen denominatie; het is een ervaring.

74 Nu, God nam u op in het lichaam van Christus (Wat doet Hij nu?) nadat u uzelf hebt bewezen, uzelf hebt geheiligd met uw goede gedrag, gehoorzaamheid aan de Heilige Geest, ongeacht wat de wereld zegt.

75 Ik—ik ga dit heel hard inwrijven, ziet u, want . . . Ik bedoel daar niet om ruw mee te zijn. Ik—ik . . . alstublieft, denk niet—denk niet—echt, ziet u. Denk niet echt dat ik—dat ik gemeen ben. Ik—dat wil ik niet. Wat mij vermoeit, is mensen te nemen en tot hen deze door God gezonden waarheid te prediken, en ze keren zich regelrecht om en blijven gewoon hetzelfde doen en zeggen dat ze de Heilige Geest hebben. Dat maakt je bijna kapot, ziet u. Wat is er aan de hand? Ze komen regelrecht terug tot hetzelfde, net als de kinderen van Israël: zij wilden een koning, zodat deze koning over hen kon heersen en hen kon laten handelen als de Amoriëten, en de Amalekieten en de Filistijnen.

76 Weten jullie, dames, dat het verkeerd is om broeken te dragen? Weten jullie dat? Weten jullie dat het verkeerd is om uw haarlokken af te knippen? Weet u dat het verkeerd is, meneer, om door te gaan met roken en u te gedragen zoals u dat doet?

Weet u dat het verkeerd is om niet de man te wezen van uw huis, als uw vrouw wat opvliegend wordt en u de deur uit schopt en u zegt: “Ja, zegene je hart, schat, ik kom zo wel weer terug”? Weet u dat u . . . Hoe kunt u een bewaarder zijn in het huis van God als u niet eens uw eigen huis kunt besturen? Dat is absoluut juist. Weet u, zuster, dat uw man niet enkel uw man is, maar dat hij uw heerser is? God zei het. Omdat de man niet misleid werd, de vrouw werd misleid. En u predikers gaan ermee door om vrouwen voorgangers en predikers in uw kerken te maken terwijl u weet dat het Woord van God het veroordeelt.

⁷⁷ U blijft die naam “Vader, Zoon en Heilige Geest” gebruiken om te dopen terwijl er geen enkele Schriftgedeelte voor is in de Bijbel. Ik wil dat een aartsbisschop of iemand anders mij toont waar er maar iemand in de Bijbel ooit werd gedoopt in de naam van “Vader, Zoon, Heilige Geest.” Ik wil dat iemand me ook maar iemand aantoon die ooit op enige andere manier gedoopt werd dan de Naam van Jezus. Maar, Johannes zijn waren niet . . . gedoopt—ze werden gedoopt en geloofden dat Hij zou komen, maar ze wisten niet wie Hij was. Maar zodra ze dat herkenden, moesten ze komen om opnieuw gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus. Ik wil dat er iemand . . . Ik—ik heb het gevraagd: de Assemblies of God, de andere predikers, de Baptisten, Presbyterianen en allemaal. Zij willen—zij willen er niet over praten. Ik wil de Schriftplaats zien.

⁷⁸ En dan ben ik een “fanatiekeling,” hè, dan ben ik “gek,” buiten zinnen, ben ik een “krankzinnige,” alleen maar omdat ik u probeer de waarheid te vertellen? Nu, dat is—dat is eerlijk, broeders. Als een mens eraan verkocht is, voor God, bent u er volledig aan verkocht. U—u—u—u bent—u bent apart gezet, u bent—u bent een ander schepsel.

⁷⁹ Velen zijn geroepen, weinigen zijn uitverkoren. Ja, vele mensen worden geroepen—u krijgt een roeping in uw hart: “Ja, ik geloof dat God van me houdt. Ik geloof dat Hij me liefheeft.”

⁸⁰ Maar broeder, dat . . . u zult net zo ver verloren zijn als de rest, want ze zullen daar op die dag komen en zelfs zeggen: “Here, ik heb duivels uitgeworpen in Uw Naam. Ik heb al het andere gedaan in Uw Naam. Ik heb genezingsdiensten gehad. Ik heb het Evangelie gepredikt. Ik heb duivels uitgeworpen.

⁸¹ En Jezus zal zeggen: “Ga hier weg, Ik ken u niet eens, huichelaars. Het is hij die de wil van Mijn Vader doet!” Waarom kunnen mensen het niet zien? Nu, ik weet dat dit hard aankomt. En ik—ik bedoel het niet om te kwetsen, ik bedoel het niet zo. Maar broeder, ik—ik . . .

⁸² Het lijkt mij toe alsof we—we in de eindtijd zijn, en God adopteert, zet positioneel in de Gemeente, in het lichaam van Christus, Zijn. Nu, het zullen er niet al te veel zijn die Hij daarin zal plaatsens, dat zal ik u meteen zeggen. U zegt: “O, nou, er zal

zo'n groot aantal zijn!" Maar Hij heeft ook zesduizend jaar de tijd gehad om ze eruit te trekken. Bedenk: de opstanding komt en wij worden samen met hen opgenomen. Slechts weinigen, ziet u. Onderzoek uw redding, snel. Kijk goed naar uzelf en kijk wat er mis is gegaan. Ziet u? Zien wat er nou precies aan de hand is. Ik weet dat dat moeilijk is, maar broeder, het is de waarheid. Het is Gods waarheid. Adoptie!

⁸³ We zouden zo in vuur en vlam moeten staan voor God; we zouden dag en nacht door moeten gaan. Niets zou ons moeten kunnen tegenhouden, en we behoren zo lief en zo aardig te zijn, en zo vriendelijk en zo als Christus in ons leven. Er is het dagelijks leven voor nodig. Jezus zei: "Beschouw de lelie in het veld, hoe ze groeit, werkend en spinnend; en nog zeg Ik u dat Salomo in al zijn heerlijkheid niet is bekleed als een ervan." Salomo had gewaden die versierd waren met prachtig zijde- en borduurwerk en dergelijke, maar dat—dat was niet—dat was niet waar Hij het over had. Als een lelie wil groeien, moet het dag en nacht werken. Waarvoor wilt u hier opkomen aan het aller einde? Als de rechtvaardige nauwelijks gered wordt, waar zal de zondaar (dat is de ongelovige) en de goddeloze (de man die het Woord hoort maar die weigert erin te wandelen) . . . ? Nu, wat gaan we doen? Ziet u? Nu, dat . . .

⁸⁴ Dit is, nu dit is onze gemeente. We hebben misschien vier of vijf vreemden onder ons. Maar, dit is de gemeente, ik ben u aan het leren. Dit gaat op banden. Ik wil dat mensen die naar banden luisteren onthouden dat dit aan mijn gemeente is. Onder de mensen daarbuiten probeer ik heer genoeg te zijn, om ze te vertellen, om daar min of meer te blijven waar ze voorzichtigjes verder kunnen in hun kleine magere melk-ideetjes. Maar als het erop aankomt de waarheid werkelijk naar voren te brengen, laten we het dan ook doen.

⁸⁵ Adoptie, positioneel geplaatst te worden! Waar zijn ze? Laat me zien waar ze zijn. God, Die Zijn kinderen terzijde roept, door manifestatie. Ze hoeven er niet één woord over te zeggen, u ziet dat er iets gebeurd is. Plaatst Zijn zoon in zijn positie, hem op z'n plaats laten komen, precies met dezelfde dingen. Hij—Hij heeft evenveel autoriteit, Zijn woord is evengoed als dat van een aartsengel, beter nog. De zoon werd aangenomen, op een hoge plaats gezet, daar gezet, zijn gewaden werden verwisseld, zijn kleuren werden veranderd. De vader hield een ceremonie, zei: "Dit is mijn zoon, van nu af aan is hij gouverneur. Hij is een heerser. Hij is de baas over heel mijn erfgoed. Alles wat ik heb, behoort aan hem." Dat is juist. Dan zouden we terug kunnen gaan naar dezelfde Elah, Elah, Elohim, Elohim, ziet u, waar Hij Zelf-bestaande is. En dan terugkwam door Jehova Die iets heeft gemaakt; Hij gaf de mens heerschappij over de aarde. Waar wachten we op? De manifestaties. De aarde kreunt. Laten we ernaartoe gaan en het lezen. Goed.

...voorbested . . . tot de aanneming tot kinderen door . . . Zichzelf, naar Zijn welbehagen van Zijn wil,

Tot de prij- . . . tot de prijs van de heerlijkheid van Zijn genade, . . .

86 Wat is Zijn genade? Vroeger, voorheen, toen Hij geen Vader was; Zijn genade, Zijn liefde, maakte Zichzelf een kind, zodat wij voorbestemd zouden mogen worden tot de aanneming van kinderen, tot de prijs van Zijn genade. Ziet u?

. . . waarmee Hij ons aannemelijk heeft gemaakt door de—de (de persoon) Geliefde, die Christus is.

87 Ons geaccepteerd heeft gemaakt, hoe? Door Hem. Hoe komen we in Hem? Door één Geest, allen gedoopt in Hem. Luister.

In Wie wij verlossing hebben, wij verlossing hebben, door (het) Zijn bloed, de vergeving der z-o-n-d-e-n . . .

88 Hoe kunt u voorbestemming prediken van Gods voorverordening en plaatsing tenzij er ergens een zondeverzoening is? Waarom is het? Elke dag maakt u een fout, elke dag doet u verkeerd. Maar als u een wedergeboren bent man of vrouw, zo gauw u de fout maakt, weet God dat u er spijt van hebt. Zou u staan in de tegenwoordigheid van—van president Roosevelt of wie ook maar en zeggen: “Ik ben fout; God, vergeve me voor deze zaak.” Waarom? En dat is waar de bloedverzoening . . .

89 Let op die “z-o-n-d-e-n.” Een zon—daar is een zondaar; hij begaat geen zonden. Maar de gemeente begaat zonden, doet verkeerd, krijgt een verkeerde gedachte, verkeerde indruk, maakt vergissingen, wiebelt, als een klein kind dat loopt, proberend te leren lopen. Hij weet gewoon nog niet hoe goed te lopen, omdat hij een klein jongetje is. Maar wij hebben een Hand die naar beneden reikt als we . . . die ons pakt en vasthoudt en zegt: “Doe deze stap zo, zoon.” Hij pakt ons niet op en geeft ons geen pak slaag omdat we een fout hebben gemaakt; Hij slaat ons niet dood omdat we proberen te lopen. Hij houdt van ons zoals wij van onze kinderen houden.

90 Een echte, echte papa zou zijn kind geen aframmeling geven wanneer hij probeert te lopen als hij op de grond valt. Zich gelijk ernaar uitstrekken met een grote sterke hand en hem oppakken, met beide handen hem vastpakken, zeggen: “Zo moet je het doen, zoon. Loop zo.”

91 Dat is de wijze waarop met Zijn gemeente doet! Reikt naar beneden en pakt hem in Zijn arm, pakt hem op en zegt: “Loop zo, zoon. Hier, zeg—zeg—zeg het niet zo, zeg het zo. Nu, het maakt mij niet uit wat de kerk zegt, wat *dit* zegt, wat *dat* zegt—zegt u het zo. Zo, dit is het! Als Mijn Woord het predikt, blijf er dan bij, wandel ermee. Blijf erbij. Geef er niet om wat al de anderen zeggen, blijf erbij. Wandel zo. Dat is de manier waarop je je stappen zet.”

92 Onze zonden; een verzoenende liefde voor onze zonden, anders zouden we nooit een kans hebben. Hoe we ons gewoon aan die woorden konden verankeren!

. . . naar de rijkdom van Zijn genade;

In welke Hij—Hij overvloedig is geweest . . .

93 Wat is “overvloedig zijn”? O my! Welke Hij *overvloedig* is geweest, “grote bergen ervan.”

. . . Hij overvloedig is geweest tegenover ons in alle wijsheid en omzichtigheid;

94 “Omzichtigheid; alle wijsheid, Hij is overvloedig geweest tegenover ons.” Met alle “wijsheid,” niet werelds. De wijsheid van de wereld is dwaas voor Hem, en de wijsheid van God is dwaas voor de wereld. Net als dag en nacht: de ene kan niet samengaan met de andere. Maar wanneer de zon begint op te komen en de dag breekt aan, wordt de nacht verdreven van plek tot plek. En wanneer het licht van het Evangelie begint binnen te komen, beginnen alle dingen van de wereld gewoon te vervagen. En wat doet het? Hij geeft overvloedig zonlicht over Zijn kinderen, die in de Geest wandelen, geleid door de Geest van God, overvloedig in Zijn genade, met alle omzichtigheid en wijsheid, begrip, en schrandereheid, om te weten hoe te wandelen. Ziet u dat het verkeerd is, wees dan voorzichtig wat u doet, hoe u . . . Als het verkeerd is, wees dan zelfs voorzichtig hoe u het benadert. Omzichtigheid! Wees heel nauw, heel zeker dat u weet hoe het te benaderen. Wijs als een slang, argeloos als een duif. Dat is wat Jezus zei.

95 O, dit zijn goudklompjes, vrienden! We zouden er gewoon dag na dag bij kunnen blijven. Zijn ze niet wonderbaar? Omzichtigheid, wijsheid, met welke Hij overvloedig is geweest tegenover ons, uit heeft gegoten! Niet ons slechts één lepel ervan geven, maar pakte een grote schep en bleef het gewoon zo uitscheppen. Is overvloedig tegenover ons geweest, wijsheid, met omzichtigheid, van Zijn genade! O, verbazingwekkende genade, hoe lieflijk het geluid!

Nu: waarin Hij overvloedig is geweest tegenover ons in alle wijsheid . . . omzichtigheid;

Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, . . .

96 Tegen wie heeft Hij het? Denominaties? Alstublieft mijn broeders, denk niet dat ik uw denominatie aan het neerhalen ben, dat doe ik niet. Ik probeer u te vertellen dat het de verkeerde zaak was om mee te beginnen. Jezus zei: “Ga en predik het Evangelie;” wij gingen en maakten denominaties. Dat is de reden dat we het niet hebben: we wandelen naar de wijsheid van de mens. Als Calvijn kon opstaan!

97 Wat . . . Ik stond niet lang geleden bij het graf van een groot man, een groot hervormer. En ik dacht: “Wat een groot man dat hij was!” Dat was hij! Wel, het . . . Ik zal niet . . . Het was John Wesley. En ik dacht: “Als John Wesley vandaag uit dit graf kon opstaan en de toestand van zijn kerk zien, zou hij zich schamen voor zijn naam!” John Wesley was een godvruchtig man, een gegrepen brandhout, zoals hij het noemde. John Wesley was een heilig man, die in God geloofde en stap voor stap achter Hem aanliep. Maar nadat John stierf . . . ze zeiden: “We zullen een kerk voor John maken, zodat we een kerk zullen hebben en we zullen het de Methodistenkerk noemen, vanwege zijn methode, van heiliging, als tweede werk van genade.”

98 Toen vormden ze een kerk; en vandaag ontkennen die kerkmensen alles waar John Wesley voor stond. John Wesley predikte goddelijke genezing. John Wesley geloofde in de doop van de Geest. John Wesley geloofde in het volledige herstel van de gaven. John Wesley, Maarten Luther, velen van die grote mannen spraken in tongen en hebben uitgelegd. En vandaag, zou u in een Methodistenkerk of een Lutheraanse kerk in tongen spreken, zouden ze u de deur uit schoppen. Wat is er aan de hand? Juist in de tijd waar we zonen behoren te plaats en; wat is er aan de hand? Ze hebben iets anders geadopteerd omdat ze de geborgenheid van God niet kennen. En ze zullen het nooit via een seminarie te weten komen!

99 Laat me u even iets voorlezen. Is dat in orde? Goed. Laten we dan opslaan—ik heb hier iets opgeschreven. Laten we zien hoe Paulus . . . Nu, hier, hier is de leraar van deze boodschap. Laten we naar Handelingen 9:5 gaan voor even een ogenblik. Luister hoe Paulus deze Openbaring kreeg, wat er ook gebeurde. Nu, in Handelingen 9 beginnen we te lezen als volgt. Het is een zondagschool klas, dus waarom niet—waarom zouden we het niet lezen? Laat me weten wanneer ik niet . . . ? . . .

En Saulus, die nog dreiging brieste . . . (O, die kleine haakneuzige, temperamentvolle, gemene Jood!) . . . moord, tegen de discipelen van de Here, ging tot de hogepriester,

En begeerde van hem brieven naar Damascus, aan de synagogen, dat als hij enigen vond . . .

100 “Ik zal ze opsporen! Als ik ze maar kan vinden, tjonge, wat ik met ze zal doen!” Ziet u? “Als ik ze maar kan vinden!” Maar hij was voorbestemd!

101 Hoe weet u dat die oude dranksmokkelaar daarginds niet voorbestemd is tot leven? Hoe weet u dat die oude tippelaarster die u niet eens wilt aanspreken, hoe weet u dat een kleine handdruk en haar uitnodigen naar de kerk haar niet tot een heilige van God zou maken, daarginds in de heerlijkheid? Wanneer . . . Hoe weet u of ze dat niet is? Dat is wat wij niet

weten. Maar dat is onze plicht. Zoals een visser die een net in de zee uitgooide en er . . . hij bracht kikkers, vissen, hagedissen, waterspinnen en al het andere naar boven, maar een deel ervan was vis. Hij wist het niet—hij wierp gewoon het net uit. Dat is wat wij doen. Let op Paulus.

. . . begerde brieven naar Damascus, aan de synagogen, dat als hij enigen ook vond van dien weg, of ze mannen of vrouwen waren, hij ze zou mogen binden en ze naar Jeruzalem brengen. (Broeder, hij was werkelijk ruw!)

En toen hij reisde: hij kwam dicht bij Damascus en plotseling scheen er om hem heen . . .

¹⁰² “Kwam er een priester de weg op, doctor F.F. Jones, en zei tegen hem: ‘U hebt een—een seminarie-ervaring nu nodig, zoon, en ik geloof dat God u zou kunnen gebruiken.’” Zou dat geen verschrikkelijk lijkende Schrift zijn, om het zo te lezen? Nu, dat is net zo logisch . . . Ik zeg dat niet voor de grap. Dat is . . . wij . . . dat is net zo logisch als wat we er vandaag uit halen. “Weet u, uw moeder was een goede vrouw, ik geloof dat u een goede prediker zou zijn.” Let op wat er gebeurde.

En toen—en toen hij reisde, kwam hij dicht bij Damascus en plotseling scheen er om hem heen een licht . . . (Oef, begint bovennatuurlijk!) . . . een licht van de hemel;

En hij viel ter aarde, en hij hoorde een stem die . . . zei: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?

En hij zei: Wie zijt gij, Here? En de Here zei tot hem: Ik ben Jezus, Die gij vervolgt; en het is hard voor u tegen de prikkels te schoppen.

En hij beefde en was verbaasd en zei: Here, wat wilt Gij dat ik doe? En de Here zei tot hem: Sta op, en ga in de stad, en het zal u gezegd worden wat gij zult doen.

¹⁰³ En de mannen reisden met hem mee en trokken verder en ze vonden een man; Ananias, daarginds, die een visioen had gezien. Allemaal bovennatuurlijk! En oude Saul, die ouwe gemene vent! Deze Ananias zag een visioen, keek in zijn huis. Hij was een profeet, in zijn huis, aan het bidden, en hij zag een visioen. Zijn . . . De Here sprak tot hem en zei: “Er is een man die de weg daarginds af komt, hij is net zo blind als een vleermuis, en zijn naam is Saul; hij is Saul van Tarsus.”

¹⁰⁴ Hij zei: “Here, ik heb grote dingen gehoord. Zend mij niet, ik ben een kleine man. Zend mij niet achter hem aan.”

¹⁰⁵ Hij zei: “Maar zie, op zijn weg hierheen, toonde Ik hem een visioen. Ik verscheen aan hem in de Vuurkolom. Ik sloeg hem met blindheid zo blind als hij maar kon zijn. En ik moest hem verblinden en verbreken voordat Ik iets van hem kon maken. Ziet

u—Ik moest al zijn theologie verbreken. Weet u, hij was—hij was—hij was een groot iemand in een van die kerken daar. Hij had allerlei diploma's—hij hoefde niets bij te schaven— maar," Hij zei: "wat Ik moest doen is het allemaal uit hem weghalen."

¹⁰⁶ Dat was de zaak. Het was niet meer in hem te stoppen, maar het uit hem weghalen. Ik geloof dat dat het is wat er aan de hand is met een heleboel van onze geestelijken vandaag: uit ze weg te halen, zodat God erin kan plaatsnemen: de Heilige Geest. Eruit halen! Daar. . . hij zei dat hij. . .

¹⁰⁷ En hij zei: "Here, maar deze—deze—deze man is een verschrikkelijk mens."

¹⁰⁸ Hij zei: "Maar zie, hij bidt. Nu, u zult door een bepaalde straat gaan en u zult bij een fontein komen. U gaat die fontein aan de linkerkant voorbij en u gaat verder. Er zal een wit huis zijn; ga daarheen en klop op de deur. En hij ligt daar zo in de hal, tot zo ver hebben ze hem maar gekregen. Leg je handen op hem, neem hem mee naar de rivier van Damascus en doop hem in de Naam van Jezus. Want Ik zeg je wat Ik ga doen: hij zal veel moeten lijden omwille van Mij, want hij is Mijn boodschapper tot de heidenen." Amen!

¹⁰⁹ "Welnu, wacht eens even, Here! Nu, welke school moet ik hem adviseren?" Ik zal u vertellen wat we zullen doen, laten we Galaten lezen en het uitzoeken. Gewoon het volgende—volgende hoofdstuk daarvoor. Laten we Galaten 1 zoeken en beginnen bij het 10e vers en laten we uitzoeken naar welke school Paulus ging, welk seminarie en wiens handen op hem werden gelegd en, o, wat er allemaal plaatsvond. Galaten, het 1e hoofdstuk. Om tijd te besparen, laten we beginnen omstreeks zijn bekering, het 10e vers.

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen of God? Of tracht ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen tracht te behagen, zo ware ik niet de dienstknecht van Christus.

¹¹⁰ O my, my, my! Mag ik even iets zeggen, vóór dit hier. Galaten 1, neem het 8e hoofdstuk. Hoevelen weten dat Paulus degene was die ervoor zorgde dat die mensen zich opnieuw lieten dopen in Jezus' Naam, Handelingen 19? Jazeker. Laten we het een klein stukje hierboven nemen, het 8e—8e vers.

. . . zelfs als wij of een engel uit de hemel een andere Evangelie aan u prediken dan hetgeen wij u gepredikt hebben, laat hem vervloekt zijn.

¹¹¹ Waar haalde u dit Evangelie vandaan, Paulus? Het 9e vers.

. . . wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: Indien iemand een ander Evangelie aan u predikt, dan hetgeen dat u hebt gehoord, ontvangen, laat hem vervloekt zijn.

¹¹² Als hij een aartsengel is, als hij een bisschop is, als hij een algemeen opziener is, als hij doctor *Zus en zo* is, wie hij ook is, als hij niet de waterdoop in de Naam van Jezus Christus predikt, de doop met de Heilige Geest, niet het herstel van de gaven predikt, de komst van Christus, al deze dingen: laat hem vervloekt zijn! Als hij probeert iets van dit Woord hier te nemen en te zeggen dat het voor een andere dag was en het op een nieuw, onzin-idee plaatst dat we van een of ander seminarie hebben geleerd, laat hem dan vervloekt zijn!

¹¹³ Laten we verder lezen, zien hoe Paulus het kreeg, zien hoe, wat ik u vanmorgen tegen u probeer te zeggen.

*Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen of God?
Of tracht ik mensen te behagen? Want indien ik nog
mensen behaagde, dan ware ik niet de dienstknecht van
Christus.*

¹¹⁴ Hoe kan ik iets anders verwachten, hoe kan een man die God liefheeft, en vooral een prediker, iets anders verwachten dan door de mens gehaat te worden? Mensen zullen u haten. Wel, zij zeiden. . . Jezus zei: "Als zij Mij, de Meester van het huis. . . Ik ben de Meester, de grootste van u allemaal. Ik ben Degene Die meer wonderen kan verrichten en meer kan doen met de Heilige Geest dan u allemaal, want Ik heb de hele volheid in Mij. En als zij Mij 'Beëlzebub' hebben genoemd, hoeveel te meer gaan ze u noemen? Maar," zei, "besteed geen aandacht aan wat u zult zeggen, want het zal niet u zijn die spreekt, het zal de Vader Die in u woont zijn Die op dat moment het spreken zal doen. Blijf slechts bij het Woord." En Hij. . . toen Hij klaar was met het schrijven van het Boek, zei Hij: "Ieder mens die één woord uit dit boek wegneemt, of één woord eraan toevoegt, hetzelfde zal uit het Boek des Levens worden weggenomen, voor hem." God help ons om daar precies bij te blijven!

¹¹⁵ Nu, het volgende vers; laat mij het nu, snel lezen nu.

Maar ik verklaar. . . (Dat is u naar het oordeel nemen.) . . . ik verklaar aan u, broeders, dat het Evangelie dat door mij gepredikt werd, niet naar de mens is.

"Nu, ik ben noch Methodist, Baptist, Presbyteriaan of Pinkstermens; het was niet naar de mens. Noch. . ."

Want ik heb het ook niet van de mens ontvangen, noch werd ik het geleerd, . . .

¹¹⁶ "Ik heb het nooit van de mens ontvangen—geen seminarie, geen doctor, geen godgeleerdheid, geen opleidingsschool. Ik heb het nooit op die manier ontvangen, ik werd het nooit op die manier geleerd, ik heb het nooit op die manier gevonden, het kwam nooit tot mij op die manier." Hoe kwam het dan, Paulus?

...geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

117 “Toen Christus Zichzelf aan mij openbaarde, dat Hij de Zoon van God was, toen die Vuurkolom die dag op mij viel; ik zei: ‘Wie bent U, Here?’ Hij zei: ‘Ik ben Jezus.’”

118 Nu ga ik u laten zien wat—wat met hem gebeurde. Dus nu, als iemand een ervaring zou hebben, zouden ze hem tien jaar willen geven om Grieks te leren en nog eens tien jaar om iets anders te leren en tegen die tijd is hij weg. Kijk.

...noch van de mens ontvangen, noch werd ik het geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Want gij hebt gehoord van mijn omgang eertijds in de Joodse godsdienst, . . .

119 “Ik was een grote geleerde, jongen. Ik had het.” Hij werd onderwezen onder Gamaliël, de hoogste leraar die ze in het land hadden. Hoevelen weten dat Gamaliël een van de groot, grootste leraren was? Ja meneer. “Mijn Joodse godsdienst, tjonge, ik had het onder de knie; ik wist alles over hoe de apostolische geloofsbelijdenis op te zeggen en al die dingen, ziet u. Ik wist hoe al de ochtendgebeden op te zeggen en de mensen te zegenen.” Ziet u?

...hoe dat ik bovenmate de gemeente van God dan vervolgde, en haar verwoestte;

“Hoe dat ik heb geprobeerd dat stelletje heilige-rollers tegen te houden!” Ziet u? Ziet u?

En ik maakte vorderingen in de Joodse godsdienst . . .

120 “Ik was een groot man. Tjonge, ik heb werkelijk . . . ik maakte vorderingen; ik liet ze zien dat ik ze kon verpletteren, omdat ik Stefanus doodde en een heleboel andere dingen die ik heb gedaan. Kijk hoe ik heb gedaan!” Hoe hij bovenmate heeft vervolgd!

En ik maakte vorderingen in de Joodse godsdienst boven velen van mijn leeftijdgenoten in mijn eigen natie, bovenmate ijverig zijnde voor de traditie van hun vaders.

121 Nu, onthoud, niet het Woord van God, “de traditie van de vadersen,” traditie van de kerk met andere woorden. “Ik was gewoon . . . ik was door en door Methodist, ik was door en door Baptist, ik was door en door Pinkstergelovige.” O, bent u dat? Ik wil door en door God zijn. Ja, dat is het. Ziet u? Goed.

. . . tradities van mijn vadersen.

Maar toen het God behaagde, . . . (o, o, Paulus, hier komt u) . . . Die mij van de moederschoot afzonderde, die mij zelfs in deze wereld bracht, en mij riep door Zijn genade,

Om Zijn Zoon in mij te openbaren, . . .

122 Hoe is dat? “De Heilige Geest in mij! Het behaagde God om mij te nemen, Die mij afzonderde van mijn moederschoot, en mij de Zoon gaf, wat de Heilige Geest is, in de vorm van de Geest, in mij, om Zichzelf in mij te openbaren.” O, my! Sjonge! Ik—ik—ik geloof dat ik wel even wil juichen.

123 Kijk: laat me het u vertellen, broeder. Toen het God behaagde! O, halleluja! Toen het God behaagde! Een dronkaardvader. Een moeder . . . God zegene je, mama, ik zeg niets tégen je. Maar een moeder die niets meer over God wist dan een konijn wist over sneeuwschoenen. En een vader die dronken op straat lag. En met niet eens schoenen om naar school te gaan en lang haar in mijn nek, en iedereen had een hekel aan mij omdat ik een Kentuckiër was, hier in Indiana. En hoe, o, hoe het gewoon een stinkend aanblik was. Maar het behaagde God! Amen! Het behaagde God, Die mij scheidde van de schoot van mijn moeder, dat Hij Zijn Zoon in mij zou mogen openbaren, door een prediker van het Woord te maken die er regelrecht bij zou blijven, die visioenen en tekenen en wonderen en mirakelen zou tonen. En, o tjonge!

124 Ziet u waar Hij het over had? Het behaagde God om dat te doen! Hoe? Luister goed. “Om te- . . .” Neem het 16e vers nu.

Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem onder de heidenen zou mogen prediken; onmiddelijk ging ik niet te rade met de kerk:

125 “Ik ging nooit naar een bisschop toe om hem te vragen wat ik zou moeten doen. Ik ging nooit naar enig vlees en bloed, enige organisaties of wat dan ook. Ik had nooit iets met hen te maken. Ik ging nooit te rade met vlees en bloed. Ook ging ik niet naar Jeruzalem—naar al de grote heilige priesters en de heilige vaders en al die, en zei niet: ‘Nu, weet u, ik had een visioen, wat moet ik ermee? Ik zag de gezegende Here Jezus in een visioen.’ Ze zouden gezegd hebben: ‘Maak dat je weg komt, jij! Wat is . . . Jij heilige-roller! Wel, wat is er met je gebeurd?’ Nee, ik had al hun diploma’s om mee te beginnen. Had . . .”

126 En Paulus zei hier, ik kan het u het laten zien in de Schrift, dat hij zei dat hij alles moest vergeten wat hij ooit had geleerd, en het als niets moest achten, zodat hij Christus zou mogen kennen. O!

Ook ging ik niet naar Jeruzalem tot hen die vóór mij apostelen waren, maar ik ging naar Arabië, en keerde weer naar Damascus.

En na drie jaar ging ik naar Jeruzalem toe om Petrus te zien en verbleef bij hem vijftien dagen.

127 En naarmate we verder lezen, ontdekken we dat hij en de apostel Petrus elkaar nooit in het leven hadden gezien, hadden

elkaar nooit gekend, hadden elkaar nooit gezien, maar toen ze samenkwamen, predikten ze hetzelfde Evangelie. God heeft een school. Ziet u? Ja!

¹²⁸ Hier was Petrus; stond op de dag van Pinksteren op, zei: “Bekeert u, een ieder van u, worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden, u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.”

¹²⁹ Filippus zei: “O, wat heerlijk is dit! Ik moet ook iets doen. Naar . . . Ik kreeg een roeping, daar naar Samaria.” Ging daarheen en begon op straat te getuigen. Gelijk kwam er een zieke naar voren; legde hem de handen op en hij begon te springen en te dansen. Zei: “Glorie aan God, hier zijn we!” Begon een grote samenkomst te houden. Hij zei: “Jullie allen hebben de Heilige Geest nodig.” Hij zei: “Wat u moet doen: u moet gedoopt worden in Jezus’ Naam.” Dus hij nam ze allemaal daarheen en doopte ze allen in Jezus’ Naam. Zei: “Kom op, Petrus, leg u ze nu de handen op.” En zij kregen de Heilige Geest.

Petrus, bij het huis van Cornelius, op dezelfde wijze.

¹³⁰ Paul had hem zelfs nog nooit gezien of iets over hem gehoord. Maar hij ging langs de bovenste delen van Efeze en hij vindt zekere discipelen. Hij vond een Baptistenprediker, dat was hij, Apollos, een bekeerde rechtsgeleerde, slim, briljant, nam het Oude Testament en bewees daarmee dat Jezus de Zoon van God was. Ja meneer, hij was een slimme man. En ze juichten, ze hadden vreugde. De Bijbel zei dat. Lees het 18e en 19e hoofdstuk van Handelingen en kijk of dat niet klopt. Ze hadden vreugde, ze dansten in de Geest en huppelden overal rond, weet u. Paulus zei: “Maar hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u geloofde?”

¹³¹ En tot u Baptistenbroeders, die dat door de strot van de mensen probeert te duwen, en zei dat het oorspronkelijke Grieks zei: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds, of *toen* u geloofde?” Ik daag u uit om mij het Grieks te brengen! Ik heb het oorspronkelijke Grieks in mijn eigen bezit. Ik heb ook het Aramees, en het Hebreeuws ook. Elk van ze zegt: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen *sinds* u geloofde?”

¹³² “Door geloof bent u gered,” dat is uw geloof in God. Het Bloed houdt u rein van zonde omdat het een offer brengt. Het Bloed redt u niet, het Bloed houdt u rein. Hoe bent u gered? “Door geloof bent u gered,” en dat door: Gods voorkennis, u roepend. U bent gered en het Bloed doet een verzoening, voortdurend, u rein houdend. En dan bent u door één Geest gedoopt in de Heilige Geest in de gemeenschap van de gelovigen en in de gemeenschap van de Heilige Geest om geleid te worden door de Geest, tekenen, wonderen aan het doen.

¹³³ Wacht, het komt eraan, ik wacht op iets, nog even en we zullen het krijgen—hoop dat we het in ieder geval zullen. Ik zei dat u me moest laten weten dat het deze tijd was, nietwaar?

Ik keek er gewoon toevallig naar. Slechts een—slechts een paar woorden meer. Slechts een . . . Even—maar eventjes meer.

¹³⁴ Hoe lang duurt deze verlossing, hoe lang? Wat voor soort verlossing is het? Van kerk tot kerk? Van . . . Laten we naar Hebreëen 9:11 gaan, even een ogenblik, gewoon—gewoon om te kijken hoe lang, even voor een paar ogenblikken. Ga naar het boek Hebreëen en laten we—laten we erachter komen hoe lang deze verlossing duurt. Zien wat voor soort verlossing het is. Laten we nu lezen, Hebreëen 9:11:

Maar Christus, geworden een Hogepriester van de goede dingen die komen zullen, door een grotere en volmaaktere tabernakel, niet met handen gemaakt, dat wil zeggen: . . . (Nu is dit dezelfde leraar, Paulus, ziet u.) . . . niet van het maaksel . . . dit maaksel;

Noch door het bloed van bokken of kalveren, maar door Zijn eigen bloed, is Hij eenmaal (hoe vaak? Eenmaal!) in het heiligdom binnengegaan, verworven hebbende . . . (redding voor een week—redding tot de volgende opwekking? Wat voor soort?) . . . eeuwige verlossing voor ons.

¹³⁵ Wat betekent het woord “eeuwig”? In Christus, nadat ik heb geloofd . . . Niemand kan Jezus “Christus” noemen dan door de Heilige Geest. Er zijn—er zijn er drie soorten mensen: ongelovigen, schijngeelvigen en gelovigen. Maar zij, eenmaal, die geloofd hebben, tot eeuwig leven, zijn de voorhoven binnengegaan.

¹³⁶ Neem de oude tabernakel: wat was het eerste wat ze deden? Gingen de voorhoven binnen, de heidenen. Het volgende was het koperen altaar, waar ze het offer wasten in het gouden wasvat. Het volgende was het doden van het offer en het sprenkelen van het bloed op het altaar. Toen, eenmaal per jaar: Aäron, gezalfd, o, (met wat?) met de Roos van Saron, parfum, met kostbare olie waar parfum in zat; ze goten het op zijn hoofd en het ging tot aan de zomen van zijn klederen. Let op hoe deze man achter die gordijnen naar binnen moest gaan, eenmaal per jaar, en het bloed voor zich droeg, voor de genadetroon. En hij nam zijn staf één jaar mee naar binnen en vergat hem. Toen ze het weer gingen halen, waren er knoppen aan gekomen en bloeide hij. Een oude stok die hij misschien veertig jaar in de woestijn bij zich had, gelegen in die Heilige Plaats! Let op: toen die, nam dat bloed van het verbond—het bloed—hij was gezalfd. En hij had gewaden aan die kleine belletjes eraan hadden: een granaatappel en een bel. En die man moest zo lopen dat elke keer als hij met zijn benen bewoog, en zo bewoog en een stap zette, dat ze: “Heilig, heilig, heilig, voor de Here,” speelden. “Heilig, heilig, heilig, voor de Here. Heilig, heilig, heilig, voor de Here.” Ooo my!

¹³⁷ Waar heb ik het over? Hoor het, Branham Tabernakel! U hebt uw kans gehad. Wanneer een man eenmaal gezalfd is met de Heilige Geest, om aangenomen te worden in de familie van God, om positioneel geplaatst te worden door de Vader, en hier in een dienst gezet te worden, in zijn doel voor het leven of waartoe God hem geroepen heeft, moet zijn wandel “Heilig, heilig, heilig, voor de Here,” zijn. “Heilig, heilig, heilig!”

“O, u moet hiernaartoe keren en worden . . .”

“Heilig, heilig, heilig, voor de Here.”

“O, u moet alles geloven, dat de oudste *dit* zei.”

¹³⁸ Maar: “Heilig, heilig, heilig, voor de Here.” Laat Zijn Woord eerst zijn, laat het alles zijn wat er is, in uw hart gezonken, gevestigd! Uw wandel moet in het Woord zijn. “Heilig, heilig, heilig, voor de Here.”

¹³⁹ “O, als u gewoon hierheen wilt komen! Ik zal u vertellen wat we zullen doen: we zullen ons organiseren, u in onze organisatie plaatsen—u zult een groot man zijn.”

¹⁴⁰ “Heilig, heilig, heilig, voor de Here. Heilig, heilig, heilig, voor de Here.” Voorwaarts gaande!

¹⁴¹ Maakt niet uit wat wie ook zegt: “Roep deze banden terug! Doe *dit*! Doe *dit*! Doe *dat*! Doe *dat* of *zus*!”

¹⁴² “Heilig, heilig, heilig, voor de Here.” U hebt uw ogen gericht op Golgotha en er is niets dat u tegen gaat houden! Uw levenswandel zelf—u wandelt over de Koningsweg, gezalfd met de kostbare zalfolie, binnengaand in het Allerheiligste. Oef! Amen. Goed.

¹⁴³ Paulus zei dat hij dit niet van de mens heeft gekregen. Nu, wat zegt hij—terug naar Galaten, onze les? “Ons bekend gemaakt hebbende de geborgenheid van Zijn wil.” Wat is Zijn wil? “Bekend gemaakt hebbende de verborgenheden van Zijn wil.” U die het opschrijft, het 9e vers. Nu, ik ga me heel snel haasten om dit te zeggen, want het wordt laat.

¹⁴⁴ O, elk Woord is zo’n . . .? . . . O, elk Woord is een goudklompje. U kunt het gewoon nemen en het gewoon blijven polijsten. U kunt er graven . . . ik kan . . . U kunt een van die woorden van daar nemen, het naar Genesis brengen en het polijsten; het naar Exodus brengen en het opnieuw polijsten; u kunt het naar Leviticus brengen en het opnieuw polijsten; en tegen de tijd dat u bij Openbaringen komt, is het in elk opzicht Jezus! Amen. U kunt het gewoon polijsten zoveel als u wilt, het zal Jezus zijn wanneer u—wanneer u in Openbaring aankomt. Want Hij zei: “Ik ben Hij Die was, Die is en Die komen zal. Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de Morgenster. Ik ben Alpha, Omega.” Dat is A en Z, in het Griekse alfabet. “Ik ben van A tot Z. IK BEN! Ik ben Alles in allen.” Jawel. “Ik ben Hij Die leefde en dood was en voor immermeer leeft. Ik heb de sleutels van de dood en van

de hel.” O my! Elke goudklompje dat u hier opraapt en begint te polijsten, het zal zich regelrecht in Jezus polijsten.

¹⁴⁵ Nu: nog even een beetje later en dan zullen we—we—we—we, zullen we stoppen. Ja. Waar wachten we dan op? Waarom bent u hier in de samenkomst? Wat is het doel ervan? Waar zucht de wereld naar? Waarom hangt de atoombom er ginds; waarom zijn de moleculen en de atomen? En, o, waar gaat het allemaal om?

¹⁴⁶ Sla op in Romeinen het 8e, voor even een ogenblik. Waar wacht het op? Waar wacht dit allemaal op? Hoe laat is het? Romeinen het 8e hoofdstuk en laten we beginnen en lezen om en bij het, o, ik zou zeggen de acht- . . . Laten we rond het negen- . . . het 19e vers beginnen en gewoon—gewoon hier lezen om het—het heel lieflijk te maken. Dat is juist. Ik weet waar u daar naartoe gaat. Goed. Romeinen, het 8e hoofdstuk—ik geloof dat ik er nu ben. Ja meneer. Het 8e hoofdstuk—en laten we hier beginnen om en bij het 18e vers. Laten we maar bij het 14e vers beginnen.

Want zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn . . . zonen van God. (Dat is juist.)

Want gij hebt niet de Geest der dienstbaarheid weer ontvangen om te vrezen; . . .

¹⁴⁷ “O, ik vraag me af of ik het gewoon vol kan houden. Oe-oe, als ik het nu maar vol kan houden!” Niets volhouden! Het is niet of ik volhield, het is of Hij volhield. Ik ben nu in Hem, ziet u.

¹⁴⁸ Wel, u zegt: “Wel, als ik in Hem ben!” Nu, u—u Presbyterianen zeggen: “O, dat hebben wij altijd geloofd.” Maar uw leven bewijst van niet, tenzij u het soort leven leeft dat Hij leefde, u hetzelfde Evangelie geloofd dat Hij predikte.

¹⁴⁹ U zegt: “O,” Baptisten, zeggen, “zeker, ik geloof in eeuwige zekerheid.” En hier sigaren gaan roken en naar dansfeestjes gaan en vrouwen die hun haar knippen, hun gezichten schilderen en zich gedragen als ik-weet-het-wat? Uw vruchten bewijzen dat u het niet geloofd.

Als ik zeg: “Geloofd u in goddelijke genezing?”

“O . . . Doctor Jones zei dat het zo zat, dat was vroeger zo.”

¹⁵⁰ Nou, u huichelaar! Wat is er met u aan de hand? U arm, misleid kind. U bent zo ver van het Evangelie af dat het jammerlijk is. U bent op een zijspoor gebracht op een modderige weg ergens op een of andere smeulende vuilnisbelt. Ziet u hier niet wat Hij zei? Dat elke geest die belijdt dat Jezus niet in het vlees is gekomen op dit ogenblik, van de verkeerde geest is. De Bijbel zei: Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Wat Hij toen zei, is Hij nu, is Hij voor altijd zo. Luister gewoon.

Want gij hebt niet de Geest der dienstbaarheid weer ontvangen om te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van a- . . . [Samenkomst zegt: “Adoptie.”—Red.]

¹⁵¹ Nu, nadat u aangenomen bent, goed—nadat u aangenomen bent; u geplaatst bent—dan begrijpt u, nadat de ceremonie is gezegd en u correct in het lichaam bent gezet. U bent een zoon, zeker, een dochter, wanneer u wedergeboren bent, bent u dat—dat is uw geboorte. Maar nu bent u positioneel geplaatst.

Wij hebben niet de geest van . . . vrees ontvangen; maar wij hebben de Geest—wij hebben de Geest van adoptie ontvangen, waardoor wij roepen: Abba, Vader. (Wat betekent: “mijn God.” Goed.)

De Geest Zelf getuigt met onze geest, dat wij—dat wij kinderen van God zijn:

¹⁵² Hoe doet Hij dat? U zegt: “Glorie voor God! Halleluja! Het stoort mij niet. Ik ben een kind van God,” en dan de dingen gaan doen die u doet? De Geest van God zal de werken van God doen.

¹⁵³ Jezus zei: “Hij Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Ziet u? Ziet u?

¹⁵⁴ Als—als—als—als deze wijnstok voortkomt en het een tros druiven voortbracht en de volgende komt tevoorschijn en bracht een boel pompoenen voort, is er iets aan de hand. Ziet u? Het is een geënte kerk, het is een geënte wijnstok; het is een geënte persoon. Als een persoon bij een of ander denominatie, die tot een denominatie behoort en zichzelf een Christen noemt en niet de Heilige Geest heeft en de kracht van God heeft en al deze dingen. . .

¹⁵⁵ Nu, als u hier naar buiten gaat en u gedraagt als een stel van dezen die dronk waren, alleen omdat u in tongen sprak. Ik heb duivels in tongen zien spreken. Ja meneer. Ik heb ze in de geest zien dansen en juichen en schuimbekken en wat al niet en al dat. Ik heb dat gezien. Ik—daar heb ik het niet over. Ik heb het over de Geest van God.

Die Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

En indien dan kinderen, zo ook erfgenamen; erfgenamen van God, . . . medeërfgenamen met Christus; indien wij althans met Hem lijden, opdat wij ook mede verheerlijkt worden.

Want ik houd het daarvoor dat het lijden . . .

¹⁵⁶ Luister hier maar eens naar. O, als dit niet prachtig is!

Want ik houd het daarvoor dat het lijden van deze tegenwoordige tijd het niet waard is om vergeleken te worden met de heerlijkheid die zal worden geopenbaard in ons—in ons.

Want het reikhalzend verwachting van het creatuur. . .

¹⁵⁷ Wordt het hier genoemd—heeft een klein—heeft een klein woord daar staan, een kleine kanttekening: “schepping” is het juiste, in het Grieks.

...verwachtingen van de schepping—de schepping
wacht op de manifestaties van de zonen van God.

¹⁵⁸ Waar wacht alles op? Waar wacht de hele schepping op? De manifestaties van de zonen van God. Het wacht op de gemeente om op haar plaats te komen. Wie was de zoon van God toen Adam... waar was zijn domein? De aarde. Hij—hij had heerschappij over de aarde. Is dat juist? Hij was toen niet El, Elah, Elohim; Hij was Jehova. Ziet u? Dat is: “Ik ben God; en Ik heb wat minderen onder Mij gemaakt. En Ik heb ze een heerschappij gegeven. En in hun domein, de heerschappij onder hen, is de aarde.” De mens had heerschappij over de aarde. En al de gehele schepping is erop aan het wachten dat de zonen van God gemanifesteerd worden. O!

We kijken uit naar de komst van die blijde
Millenniumdag,
Wanneer onze gezegende Here zal komen en
Zijn wachtende Bruid zal weghalen;
O, de aarde kreunt en roept om die dag van
lieflijke vrijlating,
Wanneer onze Heiland weer terug zal komen
naar de aarde.

¹⁵⁹ Is dat juist? Wachtend. God, proberend Zijn gemeente in positie te plaatsen, om Zichzelf te manifesteren, één aan het worden, waar Hij door kan werken, zoals dit, zeggen: “Daar is Mijn Geest vrijelijk aan het stromen. Daar is het. Dat—dat... Ik—Ik kan zo werken.” Hier, breng er nog één hier en plaats hem: “Ik kan hem plaatsen.” Aanneming, plaatsen, manifesteren, hem hier brengen en een ceremonie voor hem maken, hem bezoeken met een engel, hem iets zeggen. Nu, als hij de waarheid heeft verteld! Nu, als hij alleen maar iets verzint, zal het niet werken. Nee—nee, dat—dat zal niet werken; daar hebben we veel van gehad. Maar ik bedoel—maar ik bedoel manifestaties van zonen van God, wanneer God Zichzelf manifesteert en Hij hem uitzendt. En dan gaat hij uit en wat hij zegt is de waarheid; wat hij doet is de waarheid. Wat hij doet is Christus manifesteren. Hoe beoordeelt u hem? Door de manier waarop hij bij het Woord blijft—precies bij het Woord. Ziet u, dat is hoe u alle mensen kent, is door de manier waarop hij bij het Woord blijft. “Als zij niet spreken naar het Woord, is er geen leven in hen,” zegt de Bijbel. Ziet u? Laat ze gaan.

¹⁶⁰ Nu, laten we lezen; dan zullen we—zullen we moeten stoppen, want onze tijd raakt op. Goed; in het 10e vers; of het 9e vers, liever.

Ons bekend gemaakt hebbende de geborgenheid van Zijn wil, (om ons aan te nemen) naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen heeft in Zichzelf.

161 Hij heeft dit Zelf voorgenomen, vóór de grondlegging van de wereld. Hoevelen begrijpen het? Ziet u?

Dat in de bedeling . . .

162 O my, hier komen we weer! Huh! O, la-, la-, laten we er gewoon overheen gaan, ziet u.

. . . bedeling van de volheid der tijd . . .

163 Geloof u in bedelingen? De Bijbel zei dat: “In de bedeling van de volheid der tijd.” Wat is de volheid der tijd? Er is een bedeling geweest van . . . wel, er was een bedeling van de Mozaïsche wet. Er was een bedeling van—van—van Johannes de Doper. Er was een bedeling van Christus. Er was een bedeling van kerk-organisatie. Er was een bedeling van de uitstorting van de Heilige Geest. Nu is de bedeling van aanneming, waar de wereld op wacht, naar zucht. “En wanneer de volheid der tijd komt, wanneer de bedeling van de volheid der tijd,” wat is die volheid der tijd? Wanneer de doden opstaan, wanneer ziekte ophoudt, wanneer de . . . wanneer heel de aarde ophoudt te zuchten. “De volheid van de bedeling der tijd.” Let hierop.

Wanneer in de bedeling van de volheid der tijden Hij alle dingen in één zou mogen vergaderen in Christus, . . .

164 Bent u niet blij? Hoe gaat Hij het doen? Alle dingen bijeen te brengen in Wie? [Samenkomst zegt: “Christus.”—Red.] Hoe komt u in Christus? [“Door één Geest.”] Door één Geest worden wij allen gedoopt in . . . ? [“één lichaam”] één lichaam. En dat lichaam is het lichaam van Wie? [“Van Christus.”] Al reeds geoordeeld. Hij nam ons oordeel. Wat zijn wij dan? “Wanneer ik zie het [“Bloed.”] Bloed, zal Ik u voorbijgaan.” En elke keer dat Hij naar het lichaam kijkt, daar zit het daar, bloederig. Ik ben daarin, door how? Door de Heilige Geest. Hij gaat gewoon voorbij. O my!

En wanneer de volheid van de bedeling der tijd, dat Hij alle dingen . . . zou mogen vergaderen in Christus, zowel wat in de hemel is . . .

165 Nu, als u het over een naam wilt hebben, zullen we daar nu maar even een poosje over beginnen. Heel de familie in de hemel wordt hoe genaamd? [Samenkomst zegt: “Jezus Christus.”—Red.] Heel de familie op aarde wordt hoe genoemd? [“Jezus Christus.”]

166 Er zijn hier enige fijne vrouwen—fijn, rijk, een echte dame—dames. Er is één mevrouw Branham, mevrouw William Branham—zij is mijn vrouw. Zij gaat met mij mee naar huis. Ziet u, de rest van u gaat met uw man mee.

167 Er is één grote, levende gemeente van de levende God. Zij draagt Zijn Naam. Zij is vervuld met Zijn Geest. Dat is juist. Ik zeg niet . . .

168 Ik veroordeel niet de goede werken; ik veroordeel niet hun ziekenhuizen en goede dingen die zij doen. Ik denk dat dat wonderbaar is en Gods zegeningen voor de arme, lijdende mensheid. Ik veroordeel ook niet al deze andere dingen die ze doen. Prima, dat is allemaal goed. En hun grote organisaties en miljoenen dollars— ik zie dat zeker altijd liever dan illegale cafés op de hoek. Ik respecteer hen zeker als predikers die op de preekstoel staan.

169 Maar wanneer het komt tot het bijeen verzamelen aan het eind van de bedeling, zal het wachten op de manifestaties van de zonen van God, in die bedeling, zodat Hij allen bijeen zou mogen brengen, al die in Christus zijn gebracht. Wat is Christus? Hoevelen . . . Hoe komen we in Hem? I Korintiërs 12: “Door één Geest zijn wij allen gedoopt in één lichaam,” wat het lichaam van Christus is, en deelgenoten gemaakt van elke gave en elk goed ding dat Hij heeft. Klopt dat? “En de hele aarde kreunt, zucht en wacht op de manifestaties van wanneer Christus en Zijn Gemeente zich zullen verenigen.”

Dat . . . bedeling van de volheid der tijd, in één te vergaderen, in alles, Christus, zowel wat in de hemel is als op aarde; en in Hem, . . . aarde; in Hem,

In Wie wij een erfdeel hebben verkregen, . . .

170 O, broeder Neville, vergeef mij dat ik deze tijd heb genomen. Ik . . . dat woord “erfdeel.” O-o-o-o! O, het moet! O-o-o-o! Ik weet dat Hij . . . Het is mijn bloedverwante Broeder. Ik geloof niet . . . Ik hoop niet dat ik gek ben. Ik—ik—ik eh . . . Ik denk niet dat ik het ben. Maar, o, tjonge! Een wat? “Een erfdeel.” We hebben een erfdeel verkregen. Iemand moet u iets nalaten. God heeft, vóór de grondlegging van de wereld, u iets nagelaten. Een naam geschreven in het Boek; dat wanneer het Lam geslacht zou worden, u er samen mee herkend zou worden. O! Laten we dat voor vanavond bewaren. Laten we nog eventjes verder lezen. Wel, wel! Hoe zullen we ooit vanavond bij het 3e vers komen, of het 3e hoofdstuk? We hebben nog niet eens vier of vijf verzen hieruit gehad. Nu zullen we echter langzamerhand gaan sluiten; ik zal het gewoon moeten lezen en het laten gaan.

In Wie wij ook een erfdeel verkregen hebben, zijnde, . . .

171 Wat? Hoe krijgen we deze erfenis? Hoe hebben we het gekregen? Omdat we oprecht wandelden? Hoe krijgen we deze erfenis? Omdat we voorbestemd waren. Amen. Pfff! Mijn Arminiaanse broeders, ik weet dat dat ontzettend moeilijk is. Ik wil niet kwetsen, maar het helpt me zozeer om te weten dat het . . . U—u—u hebt het . . . u hebt het, broeder, jazerker; u ziet het

gewoon niet. U hebt het echter. Ziet u? U bent in orde, ziet u, u bent in orde. Ziet u? Maar . . . o, het is zo fijn om ernaar te kijken. Ja. Net zoals wat broeder Neville gisteren over de arcade zei: “Pak een trapladder en ga eens rond om te zien wat u hebt.” Ja meneer. Dat is wat. . . *Dit* is wat? Gods Heilige Geest is onze trapladder om ons te vertellen wat we hebben. Ziet u?

172 Ziet u: een erfdeel. O my! “Zijnde . . .” Wat voor soort erfdeel? . . . *zijnde voorbestemd naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn eigen wil:*

173 Toen Hij . . . voordat Hij een Papa was, voordat Hij God was, voordat Hij een Heiland was, voordat Hij een Genezer was, vóór al dit, heeft Hij voorbestemd—zette de Naam van het Lam op het Boek, keek verder door Zijn voorkennis en zag uw naam, zette die daar ook op. Wat is het? En na een tijdje komen we in de wereld, geboren door zondige ouders; we lopen rond op de wereld, weet u. Voor u het weet, zoals die kleine Jood met de haakneus, Paulus, weet u, en—en hij was ermee bezig, en voor hij het wist, zei iets: “Hier, hier, hier, hier, hier!”

U zegt: “O, Abba, Vader!”

174 Hier beginnen we te komen, ziet u. Heeft ons voorbestemd tot ons erfdeel, in Hem, die tot ons voorbestemd was. Ziet u. . . we beërfden het vóór de grondlegging van de wereld. Ziet u? O! Voor Zijn eigen voornemen om Zijn eigen goede wil uit te werken, precies ja, om een God en Heiland te zijn.

In Wie gij ook vertrouwd hebt, nadat gij het woord der waarheid gehoord hebt, . . .

175 En Wie is de waarheid? Jezus is de waarheid—de waarheid van het Evangelie. Welk Evangelie? Er is maar één Evangelie. Galaten 1 zei: “Indien een engel u een ander Evangelie predikt, die zij vervloekt.” Dit is het Evangelie—het Evangelie van uw redding; geen ander, er is geen ander. “Geen—geen ander Naam onder de hemel gegeven waardoor u gered moet worden.” Dan in de Naam van wat? [Samenkomst zegt: “De Here Jezus Christus.”—Red.] O, mij!

. . . in Wie . . . nadat u geloofd hebt, u verzegeld werd . . .

176 O: “Nadat u geloofd hebt!” Hoe kunnen we daar gewoon snel overheen gaan, broeder? Laten we het gewoon voor vanavond laten, wat zegt u? O my! Ik—ik kan gewoon niet—niet verder dan dat gaan. Laten we het voor vanavond laten. Ik kan gewoon dat woord “verzegeld” niet laten, hoe u daarin komt, ziet u.

177 Erfdeel, door voorbestemming. Ik heb iets geërfd. Welk erfdeel? Er moest iemand zijn die mij een erfenis naliet. Wel, zegt u: “Jezus liet u een erfenis na.” Pardon! Jezus heeft mij nooit een erfdeel nagelaten, Jezus heeft u nooit een erfdeel nagelaten; Hij kwam alleen neer en betaálde voor uw erfdeel—bracht u naar uw

erfdeel toe. Maar uw naam werd gezet in het Boek des Levens van het Lam vóór de grondlegging van de wereld. God gaf u uw erfdeel. Uw erfdeel was eerst. Jezus kwam alleen maar . . . Een heleboel . . . hier is wat ze ervan proberen te maken: “Dat God zei: ‘Wel, er zijn een heleboel mensen verloren. Geeneen van ze zal gered zijn, dus zal Ik Jezus heen sturen en misschien zal Hij . . . zal iemand spijt hebben en weten wat Ik heb gedaan, en gered worden.’” O, genade! Ik zou mijn kantoor niet op die manier runnen, hoe gebrekkig ik het dan ook soms run. Ziet u? Ik zou het zo niet doen. En God dan?

178 God, door Zijn voorkennis, zag precies wie gered zou worden en wie niet gered zou worden; Hij stuurde Jezus om diegenen te redden die Hij alreeds had gekozen. Zei Paulus niet, vijf verzen hiervoor, “dat Hij ons verkozen heeft in Hem, zelfs vóór er een wereld was”? Dát is onze erfenis. God koos ons, en liet Jezus komen om de prijs te betalen. Zodat wat? Het vergieten van Zijn Bloed, dat ons geen zonde zou worden toegerekend. Niets wat u doet. Maar als u . . .

179 “Hij die willens zondigt, nadat hij de kennis der waarheid ontvangen heeft: er is geen slachtoffer meer.”

180 Nu, en daar is waar u weer opkomt en zegt: “En dat dan, broeder Branham?”

181 Maar bedenk even, ziet u: “die de *kennis* ván de waarheid ontvangen hebben.” Ze hebben nooit de waarheid ontvangen, ze hebben slechts de kennis ervan ontvangen. Ziet u? Het is onmogelijk voor degenen die eens verlicht geweest zijn en deelgenoten zijn gemaakt aan de Heilige Geest, geproefd hebben van de kracht van het goede Woord. Zoals die grensgelovigen daar. Zovelen hebben me daar brieven over geschreven.

182 Die grensgelovigen liepen daar regelrecht heen—Jozua en Kaleb gingen daar regelrecht heen. Waarom? Nu, we gaan dat de Heilige Geest noemen, het land daarginds. Hier bevinden ze zich, *hier*. Of *hierzo*—stel dat *dit* de Heilige Geest is—en ze bevinden zich helemaal *hier*, ziet u. Dáár is waar de belofte is, is *daar*. “Wel, als ze tien verspieters hadden uitgezonden, één uit elke stam, zodat al onze stammen kunnen weten wat ons erfdeel is, waar we daar geplaatst zullen worden, waar we geplaatst zullen worden.’ Dus ik ga wat verspieters uitzenden.”

183 Ze kwamen daar allemaal en zeiden: “O, sjonge! Nee. Wij zouden heilige-rollers worden genoemd, o-o-o! Eh! Ik—ik . . . Dat kunnen we niet.” Ziet u?

184 Jozua en Kaleb zeiden: “Ik zal zien hoe het eruitziet.” Dus ze kwamen hier en keken overal rond. Tjonge, ze namen van daarboven en sneden een grote tros van die druiven af en kwamen weer naar beneden. Zeiden: “Sjonge, die is lekker, wat is ie lekker! Hier is het, neem er wat van.”

¹⁸⁵ En ze grepen naar boven: “O, dat is lekker, maar, o, kijk naar die grote . . . O, we zouden het niet kunnen. Tegen al die grote denominaties staan, al die grote dingen? O, het is jammer, we kunnen het niet. Nee meneer! We hebben geen mogelijkheid om dat te doen. Nee meneer.” En ze begonnen te zeggen: “O, laten we teruggaan naar de vleespotten van Egypte. We hadden net zo goed daar kunnen blijven. Wij kunnen dat niet—deze weg is te smal. Wij weten dat we *dit* niet kunnen, dat we *dat* niet kunnen.”

¹⁸⁶ Oude Kaleb zei: “Wees stil, iedereen!” Jozua zei: “Zwijg, ieder van jullie! Laat mij wat zeggen.”

¹⁸⁷ “O, helaas, helaas, helaas, wij kunnen het niet! O, wij zouden het niet kunnen. Wel, als ik moest stoppen met mijn kaartavondje, broeder Branham! Als ik mijn haar moet laten groeien als een of ander oud vrouwtje—ik zou gewoon niet weten wat ik zou moeten. Als ik mijn korte broekjes af moet doen, ik—ik—ik, och, ik zou het gewoon niet kunnen, weet u. En als ik mijn sigaren moest opgeven, als ik dat moest doen!” U arm, vervallen voorbeeld. Ja. “Kan het gewoon niet.”

¹⁸⁸ Jozua zei: “O, het is goed. Halleluja! We kunnen het innemen.” Wat was het? Zij keken naar de grote steden die ommuurd waren. En Jozua en Kaleb keken naar een belofte die God deed. Blijf bij het Woord, ongeacht wie u bent. Blijf bij het Woord!

¹⁸⁹ Want Petrus zei: “Bekeert u een ieder en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor vergeving van uw zonden, want de belofte is aan u,” (welk beloofd land?) “en aan uw kinderen, en voor hen die veraf zijn, zelfs zovelen als de Here, onze God, roepen zal.”

¹⁹⁰ Laat dit niet kwetsen, (tot slot), alstublieft niet. Ziet u? Daar, u Pelgrim Heiligheidsaanhangers en Nazareners; u kwam in heiliging, liep helemaal hier naar de plek toe waar u zelfs de druiven kon zien—en draaide u zich dan om en ging terug. Ziet u wat er is gebeurd? Dat is wat er aan de hand is: u bent nooit het land binnengelopen. Toon me één Nazarener of Pelgrim Heiligheidsaanhanger of wie ook van hen vandaag bezig met grote genezingscampagnes met tekenen en wonderen die gebeuren. Toon me er één. U hebt zich ingelaten met Egypte, bent teruggedaan naar de knoflookpotten. U stopte bij Kades-Barnea. Dat is juist.

¹⁹¹ Kijk, en laat me u uw plaats geven, in Hebreëen het 6e hoofdstuk. “Want het is onmogelijk voor degenen die eens verlicht zijn geweest,” u wist beter. Zo niet, dan weet u het nu. Ziet u? “En deelgenoten zijn gemaakt, en de hemelse gaven geproefd hebben.”

¹⁹² Geproefd hebben, ziet u. Mensen gaan naar de kerk en zitten er en zeggen: “Weet u, zij—zij zouden gelijk kunnen hebben. Dat—

dat—dat zou kunnen kloppen. Het zou precies hetzelfde kunnen zijn, maar ik zeg u, tjonge, het vergt veel geloof om dat te doen.”

193 “Geproefd van de hemelse gaven, en hebben het Bloed van het verbond geacht als ‘iets onheiligs,’ met welk u geheiligd bent.”

194 Zoals een prediker: zijn moeder stuurt hem weg. Hij zegt: “Ik heb een roeping om een dienstknecht van de Here te zijn.”

195 “Goed. Het eerste wat ik moet doen is kleren over een wasplank wassen, lieverd, en dan stuur ik je naar een of andere school.” Het ergste wat ze ooit gedaan heeft. Jazeker. Ze zullen alles uit hem halen dat God in hem probeert te doen. Vervolgens—nu, let op.

196 “Want, als wij willens zondigen, opzettelijk zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben—de kennis. Het in de Schrift zien en weten dat de Bijbel zegt dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Zien dat het de kennis van de waarheid is. Om het te zien, ons ervan af te keren, en achten het Bloed van het verbond . . .”

197 Een man die zegt: “O ja, ik geloof in—in God.” Goed, u zet de eerste stap.

198 “Zeker, ik geloof in heiliging.” Goed, u bent op de grens—hierzo helemaal, klaar om de Heilige Geest te ontvangen. Maar u kijkt erheen en zegt: “Ik—ik—dat weet ik niet. Als ik me zou moeten gedragen als . . . Nee. Ik weet het niet. Weet u hoe ze die mensen noemen? Ah-ah. Ik weet niet of ik dat zou kunnen of niet. Nee, ik geloof dat ik me gewoon zal aansluiten bij. . . ? . . .” Zie? Ziet u?

199 En weet u wat er gebeurt? Hij zei: “Het is onmogelijk voor hen om ooit binnen te gaan.” Ze hebben hun dag van genade weggezondigd. De Bijbel zei dat. Ik weet dat dat ruw is, maar de Bijbel zei: “Hebben de hemelse gaven geproefd en het Bloed van het verbond waarmee . . .”

200 Ze zeggen: “Ik geloof in heiliging, een goed, rein, heilig leven.”

201 Zeker; maar u . . . wanneer u de doop van de Heilige Geest gezien hebt en de doop en al deze andere dingen in de Bijbel en u wat hebt gedaan? U hebt het Bloed van het verbond waarmee u geheiligd werd als “iets onheiligs” geacht. Wat ter wereld heeft u daar gebracht, man? Wat heeft . . . ? . . . Wat heeft u ervoor bewaard om een laag-bij-de-grondse zondaar te zijn? Wat haalde zonde uit uw leven en roken en drinken en vrouwen en dergelijke uit uw leven die daar niet hoorden te zijn? Wat deed dat? Het Bloed van het verbond! Dan komt u er dicht genoeg bij om de druiven uit het andere land te proeven, en beschaamd voor het Evangelie, bang voor uw denominatie! God hebbe genade! Ja meneer. “Die het Bloed van het verbond als een ‘onheilig iets’

hebben geacht en de werken der genade hebben gesmaad. Het is voor hem onmogelijk om ooit het land binnen te gaan.”

²⁰² Wat is er gebeurd? Ik vraag het u. Nu, ik ben een typoloog en ieder mens die de Bijbel kent is een typoloog. Heeft een van die mannen ooit dat beloofde land bereikt? Niet één van hen. Wie heeft het, wie is daarheen gegaan? Zij die eerst gingen, terug waren gekomen en zeiden: “We kunnen het innemen; we kunnen de Heilige Geest hebben, want God zei het! Petrus zei op de Dag van Pinksteren als ik me zou ‘bekeren en laat dopen in de Naam van Jezus Christus’ dat ik de Heilige Geest zou ontvangen, de belofte is voor mij. Ik ben bereid het te doen. Mijn . . . de belofte is voor mij.” Begrijpt u het? “Nu, de belofte is van mij. Ik ontvang het, het is van mij. Zeker, ja.” Zij waren de enigen.

²⁰³ “O,” zegt u, “maar, broeder Branham, in de opstanding!” Ze zullen daar niet zijn. “O, nee?” Nee meneer. Jezus zei . . .

²⁰⁴ Zij zeiden: “En U maakt Uzelf zo groot als Mozes en U zei dat U . . . ‘dat U Abraham zag.’” En hij zei: “En—en—en—en Abraham is dood geweest! Wel, U bent niet—U bent nog geen vijftig jaar oud, en U zei dat U Abraham zag?”

²⁰⁵ Hij zei: “Vóór Abraham was, BEN IK.” O, tjonge! De “IK BEN,” alomtegenwoordige, eeuwige God. Niet gisteren, niet morgen: “IK BEN.” Ziet u? De alomtegenwoordige God, de Elohim: “IK BEN.” Dan namen ze . . . Ze wilden Hem toen doden.

²⁰⁶ Hij zei: “Wel, onze vaders hebben manna in de woestijn gegeten, veertig jaar lang. God liet brood rechtstreeks uit de hemel neerregenen en voedde ze. Ze gingen naar de kerk en zij waren goede kerkleden, veertig jaar lang. Mijn oude moeder stierf in deze kerk,” en zo allemaal. “Mijn vaders aten manna in de woestijn, veertig jaar lang.”

²⁰⁷ En Jezus zei: “En ze zijn allemaal dood.” *Dood* betekent “de eeuwige scheiding.” “Ze zijn allemaal dood. Maar Ik zeg tot u, dat Ik het Brood des Levens ben dat van God uit de hemel is gekomen. Eet iemand dit Brood, van de Geest, heeft hij eeuwig leven en kan hij niet vergaan. En Ik zal hem opwekken ten laatste dage.” O, broeder, is Hij niet wonderbaar?

Is Hij niet wonderbaar, wonderbaar,
wonderbaar?

Is niet Jezus, onze Heer, wonderbaar?

Ogen hebben gezien, oren hebben gehoord, wat
opgenomen is in Gods Woord;

Is niet Jezus, onze Heer, wonderbaar?

²⁰⁸ Is dat juist? We zien Zijn onderscheidende Geest door ons midden gaan. We zien Hem mirakelen en tekenen en wonderen volvoeren. We horen het regelrecht uit het Woord hier geschreven en u ziet het daar bevestigd worden. O, o!

Ogen hebben gezien, oren hebben gehoord, wat
opgenomen is in Gods Woord;
Is niet Jezus, mijn Heer, wonderbaar?

²⁰⁹ Over nog een tweetal minuten of drie zal er een waterdoopdienst hier worden uitgevoerd. En nu, degenen die gedoopt zullen worden: laat de vrouwen *hierheen* gaan en de mannen naar *deze* kant. En nu, de mannen links van mij, *hier* aan deze kant. En de vrouwen *hier*. Er zullen daarbinnen zusters zijn met kleren klaar. En als er een man of een vrouw hier vanmorgen is die overtuigd is, dat u gelooft in het Woord van God, en u gelooft dat God Zich aan Zijn belofte houdt, dat als een man zich grondig zal bekeren van al zijn zonden. . . Nu, het Bloed heeft nog niets gedaan. Nee, het is slechts uw geloof in God. En God is aan het roepen, gewoon: “Pfff, pfff, pff!” u aan het roepen, dat is wat het nu aan het doen is: “Pfff, pfff!”

“Ik ben nooit gedoopt.”

“Pfff, pfff!”

“Wel—wel als ik gewoon kan beginnen anders te doen.”

“Pfff!” Dat is—dat is de zaak: begin. . . dan—dan doet u anders, nadat u uw begin hebt gemaakt. Ziet u? U moet u omdraaien, beginnen. Ziet u?

U zegt: “Wel, ik—ik—ik heb het nooit precies op die manier gezien.”

²¹⁰ Wel, beste broeder, ik wil dat u me één Schriftplaats toont waar er iemand ook. . . Ik heb dit eenendertig jaar lang in de bediening aangeboden, over de hele wereld—vóór bisschoppen enzovoort, waar één persoon, één persoon, ooit op een andere manier werd gedoopt dan in de Naam van Jezus Christus. En iedereen die niet gedoopt was in Jezus’ Naam moest komen en opnieuw gedoopt worden in de Naam.

²¹¹ God had slechts één Naam—en Zijn Naam is Jezus. Dat was Zijn Zoon. Hij nam de Naam van Zijn Zoon. God! Nu, Jezus, het lichaam, was een man. Dat weten we. Dat was de Zoon van God Die overschaduwd werd. Nu, wij geloven niet in een eenheids-type, mensen die zeggen dat God is als uw vinger. We geloven dat er drie attri-. . . attributen van God zijn. Drie attributen van God, waarin God gemanifesteerd is. Maar er is één God. Ziet u? Dat klopt. Wij geloven niet. . . Wij geloven in een—in een. . . Laat ik het zo stellen: wij geloven dat God in drie ambten leefde. Hij had eens een ambt op aarde.

²¹² Nu, u vrouwen, ga naar *deze* kant; en u mannen, ga naar *deze* kant, die zich klaarmaken. En ze maken zich nu klaar voor de doopdienst.

²¹³ En nu, God had drie ambten. Eén daarvan werd het Vaderschap genoemd, of de Vader-bedeling; de andere werd het Zoonschap genoemd; en de andere werd Heilige Geest genoemd.

Nu; vandaag: welke—in welke bedeling werkt Vader vandaag? [Samenkomst zegt: “Heilige Geest.”—Red.] Heilige Geest. Wat was Hij in de dagen van weleer? [“Jezus.”] Jezus. Wat was Hij in de dagen daarvoor? [“Vader.”] Maar het was slechts één God! Is dat waar? Hij is Vader, Zoon en Heilige Geest— die drie—die drie ambten van één God. Eén God!

²¹⁴ Maar nu: *Vader* is geen naam, klopt dat? Ik wil het u vragen. Nu, ik wil u Mattheüs 28:19 geven, waar Jezus zei: “Gaat dan heen, onderwijst alle volken, hen dopende in de Naam,” (N-a-a-m) “Naam van de Vader. . .”

²¹⁵ Nu wil ik zien hoe goed u de Schrift kent. Vertel het me wanneer ik van de lijn af ga. En Hij zei tot hen: “Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan elke creatuur. Hij die geloofd en zich laat dopen, zal behouden worden. Hij die niet gelooft, zal verdoemd worden. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen,” (Is dat allemaal waar?) “. . . met nieuwe tongen spreken, slangen zullen opnemen.” Nu, ik zal voor u aanhalen: Mattheüs. . .

²¹⁶ Nu, luister. Ik vraag welke geschiedkundige ook. Nu, dit staat op banden, dit gaat naar heel de wereld. Ik vraag welke geschiedkundige ook om naar me toe te komen en me ook maar één tekst van de Schrift te brengen, één tekst van. . . of niet Schrift, één tekst van de Schrift, of één stukje geschiedenis, één vers uit de geschiedenis, dat ooit heeft aangetoond dat er enig Protestant, dat wie ook maar ooit gedoopt heeft in de naam van “Vader, Zoon, Heilige Geest” totdat de Katholieke kerk het instelde in het Concilie van Nicea. Nu, dat staat op de banden, het gaat over de hele wereld—zevenendertig verschillende talen waarin ze vertaald worden. Ik zal uw overtocht over de oceanen betalen. Dat is juist. “Vader, Zoon en Heilige Geest” is een vals, nep, Katholiek dogma, en niet een Christelijke doop. Dat klopt! Luther bracht het van de Katholieke kerk met de catechismus; Wesley nam het over en het kwam verder. Maar dit is de dag van de manifestatie van de zonen van God, wanneer de verborgenheden die sinds de grondlegging van de wereld verborgen zijn geweest, bekend zullen worden gemaakt. Dit is het uur. Jazeker.

²¹⁷ Onthoud: er was nooit iemand in de Bijbel ooit gedoopt in de naam van “Vader, Zoon, Heilige Geest.” Tot driehonderd jaar lang na de dood van de laatste apostel was er niemand ooit gedoopt in de naam van “Vader, Zoon, Heilige Geest.” Ze hadden. . . Ik heb zowel *Voor-Nicea Vaders* gelezen, *Het Concilie van Nicea*, en van daaruit hebben ze georganiseerd wat ze de “Christelijke universele kerk” noemen en maakten er een organisatie van en dwongen alle mensen ertoe, wat de Katholieke kerk was. Het woord *Katholiek* betekent “universeel”—een universele Christelijke kerk, wereldwijd, één kerk, om over de wereld uit te spreiden. En dit Christendom, ze dwongen er

mensen toe. Daarbinnen adopteerden ze... ze haalden Venus neer en plaatsten er Maria. Ze hebben Paulus... of Jupiter neergehaald en hebben er Paulus heengezet. Het is nog steeds heidens! Jazeker. De Katholieke kerk kwam daaruit en na vijfhonderd jaar...

²¹⁸ Ze hebben een speelfilm die nu in Louisville draait over *Ben Hur*. Ze hadden *De Tien Geboden* niet lang geleden. Ik wou dat ze er eens één zouden maken over, als ze het konden, over de vijftienhonderd jaar van de donkere middeleeuwen. Ik wou dat ze dat zouden draaien. Vijftienhonderd jaar heidense vervolging, toen ze iedereen dwongen en ze doodden, ze vermoordden, ze vastbonden. Een os aan de ene en een os aan de andere hand deden en ze of het kruisbeeld lieten kussen of de ene deze kant uit of die kant uit lieten gaan. Ik heb mijn hand daar in Zwitserland achter de palen geplaatst waar ze daar stonden en ze hun tongen afgesneden hebben en ze heksen hebben genoemd en van alles en nog wat. Zo is dat precies. Jazeker!

²¹⁹ En diezelfde geest bestaat vandaag. Het is slechts de wet die het tegenhoudt. Wacht tot het zijn vrijheid krijgt. De Bijbel zei het. Wacht maar eens tot het zijn ware aard toont, tot het een kans ertoe krijgt. U zou het vrij snel kunnen verkiezen voor zover ik weet. Ziet u? Het zal, het zal komen. Er is geen manier om het tegen te houden. Het moet komen. Dat is juist. Het moet komen, het komt er. Dus wanneer het komt, let u maar op. Maar broeder, u wil dit ene ding weten: ik weet in Wie ik geloofd heb. Halleluja! Rechtdoor marcherend. Ziet u? Dat is het.

²²⁰ Er is een tijd toen de—toen de schrijver, toen ik de schrijver van de Lam-... Lamsa—Lamsa Bijbel vertelde, toen hij dat oude teken van God zag—precies dat precies— drie kleine puntjes erin. Ik zei: “Wat zijn die?”

Hij zei: “Dat is God in drie attributen.”

Ik zei: “Zoals Vader, Zoon en Heilige Geest?”

Hij keek me aan. Hij zei: “Gelooft u dat?”

En ik zei: “Ja meneer.”

²²¹ Hij zei: “Ik zag die onderscheiding toen die avond, ik dacht dat u een profeet van de Here was.” Zei: “God zegene uw hart.” Sloeg zijn arm om me heen, zei: “Nu weet ik dat het zo is.” Hij zei: “Deze Amerikaanse mensen weten niet eens wat.” Zei: “Ze weten zelfs niets.” Zei: “Ze proberen een Oosters boek te nemen en er een Westers boek van te maken. Ze kennen hun Bijbel niet eens.” Hij zei: “Er is geen andere Naam onder de hemel gegeven, geen andere Naam, want iedereen die ooit gedoopt werd, werd dat in de Naam van Jezus Christus. Er bestaat niet zoiets als drie personen in één God.” En dat is broeder Lamsa, doctor Lamsa, de vertaler van de Lamsa Bijbel, die een boezemvriend is van Eisenhower en al de grote diplomaten van de wereld, en al het andere, sloeg zijn armen om me heen, zei: “Op een dag zullen

ze U daarvoor neerschieten. Maar,” zei, “onthoud: al die mensen sterven voor een doel.”

²²² Ik zou willen zijn zoals toen oude Petrus in de gevangenis zat. Er was een kleine oude jongen daarbinnen, en hij was erg zenuwachtig. En hij zei: “O, wat is er aan de hand?”

Zei: “Weet u dat u ter dood gebracht gaat worden?”

Petrus zei: “Ja.”

Hij zei: “Wel, u zult vandaag gaan sterven.”

Hij zei: “Ja.”

Hij zei: “Wel, ze—ze gaan . . . bent u niet bang?”

Hij zei: “Nee.”

Hij zei: “U moet een van hen zijn die ze de Christenen noemen.”

Hij zei: “Ja.”

Zei: “Wat is er gebeurd?”

²²³ En hij vertelde het hem; hij ging zitten en vertelde hem het verhaal. En naarmate het doorging, verderging, zei hij: “En ik had vanmorgen vrij kunnen zijn. Ik had me bij een van hun denominaties kunnen aansluiten en gewoon verder kunnen leven, ziet u. Ik had vrij kunnen zijn. Maar ik begon de poort van de stad uit te gaan en ik zag Een naar binnen komen lopen. Ik wist Wie Hij was. Ik zei: ‘Here, waar gaat U heen?’ Hij zei: ‘Ik ga terug om opnieuw gekruisigd te worden.’” Zei: “Ik kom weer terug.”

²²⁴ Net op dat moment zeiden ze: “Wiens naam is Simon Petrus?”

Zei: “Hier ben ik!”

Zeiden: “We zijn klaar voor u.”

Zei: “Ik heb op u gewacht.” Liep er regelrecht heen.

²²⁵ Die jongen raakte hem aan op de schouder en zei: “Wacht even, Simon; ik neem die God ook aan! En nu ben ik niet bang; laat de mijne de volgende zijn.” Dat is juist. Halleluja!

Blijft . . . Het druppelt met bloed, ja, het druppelt met bloed,

Dit Heilige Geest-Evangelie druppelt met bloed,

Het bloed der discipelen die stierven voor de waarheid,

Dit Heilige Geest-Evangelie blijft druppelen met bloed.

De eerste die stierf voor dit Heilige Geest-plan, Was Johannes de Doper, maar hij stierf als een man;

Toen kwam de Here Jezus, zij kruisigden Hem,

Hij predikte dat de Geest men van zonde zou redden.

Er zijn Petrus en Paulus en Johannes de goddelijke,
 Zij gaven hun leven zodat dit Evangelie kon schijnen;
 Zij vermengden hun bloed zoals de profeten vanouds,
 Zodat het ware Woord van God eerlijk verteld kon worden.

Er zijn zielen onder het altaar die roepen: "Hoe lang nog?"

Voor de Here om hen te straffen die verkeerd hebben gedaan; (Luister!)

Maar er zullen er meer zijn die hun levensbloed zullen geven,

Voor dit Heilige Geest-Evangelie en zijn karmozijnrode stroom.

Het druppelt met bloed, ja, het druppelt met bloed,

Dit Heilige Geest-Evangelie, het druppelt met bloed,

Het bloed der discipelen die stierven voor de waarheid,

Dit Heilige Geest-Evangelie druppelt met bloed.

²²⁶ Nog even een Schriftgedeelte voordat we gaan:

... en zij zeiden tot Petrus en de anderen: Mannen en broeders, wat zullen wij doen om gered te worden?

... Petrus zei tot hen: Bekeert u, een ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonde, en u zult de gave van de Heilig Geest ontvangen.

Want de belofte is aan u, en aan uw kinderen, en aan hen die veraf zijn, zelfs zovelen als de Here, onze God, roepen zal.

²²⁷ De Here zegene nu. Terwijl we uit de weg gaan; u kunt naar de doop kijken als we...?...

60-0522M Adoptie #3
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org